

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 535. Agapeti Pap. Annus 1. Ivstinianni Imp. 9. Theodati
Reg. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

IESV CHRISTI

Annus 535.

AGAPETI PAP. IUSTITIANI IMP. 9.
RUDOLPH. THEODATI REG. 2.

QVI sequens est Christi anno quinto genitissimus trigeminus quintus. Confusa ollis Belisarii felicitate inquinat ob praelatas enim regellas in Africa summa Comitatibus dignitate Iustinianus Imperatorum ordinandum paruit, quem ad non mortis momenti expeditum locum Gothicam aconcluisset. De ipso Confusione locum Iustini regis Procopius, hanc et Paulus post Belisario datum transporat quantum more zuo Comitatu sibi, curat sibi hunc caput suum invenientem, non aures, a deinceps i Provo W. andream dicitur appello differat, quamquam resonantiam facit risus. Quia nec ad Gothicam expeditionem p[ro]p[ter]e videtur, si equum attingamus, res Ecclesiastica profecta quoniam.

Proin canit latitudinem per adam subiturus, per difficilem bellum Gothicum multitudine, nulli omnibus meliore partiturum celari existinatur, quam si pro beneficiis consideraret robos faciat, prater totum facit dominus strenuus belellarum a Deo feliciter hostes, cum impetrato p[ro]p[ter]e religione laborat. Quoniam brem in id tempore incombuntibus, ut que imputata in ipsa Constantiopolitana civitate ad ecclesias factos canones probabantur, que confundidimur, in ecclesiarum detrimentum dispendium, diu cultus videtur admitti, corrigere. At quoniam latent ita eodem tempore ordine, quo sunt ecclesie, haec non dicuntur erint. In etiis autem eiusdem Principiis anno promulgata functiones sub Belisario Constantino primi locum illa obtinet ab Epi. hanum Constantiopolitano Episcopum data, decimas sexu mensis Maii, ut de Comitatu sit numerus clerorum in locum illius majoris Ecclesie, que quidem non nisi ex canonum prescripte se facere, ipso eius ex eo dio proficeret, cum regalum faciat meminit. Eius vero lanceolatus ab episcopo causam expellit habet, minima ut quidcum ab Episcopo plures ordinantur clerici, qui in realis ecclesia ferrentur, inde a coedicto, ut ipsa area alieno profecto tempore illis, alienare, engenuis bonis etiam immobilitate relata. Sed accipio quid agere solerent struere ecclesiarum : de his enim illa habet.

Inaugurata ergo istud rite quod monitum, quoniam singulare horum, qui sanctissimam ecclesiam adiuvauerunt in hac felicitate nostra, non praedictis summis cogitarent, sed etiam reponentes sufficienter docentes se facta venerabilibus domibus, & deinceps quoniam quidem competenter est presbytero per rationabilem eulogiam, quantoque excoos, magistris atq[ue] farnas, & quando fiduciosos, et rationabiles arque letores & quoniam confirmata : & super hoc etiam oratory copias ac debitorum exequendas proprias sufficiunt delectarunt, que a se delectata sunt, si qui autem adiuvent multitudinem, ne quaque amplius potius extenda valenter. Et quidem permaneant usq[ue] ad maximum tempore talia conseruantes : & donec h[ab]ent auctoritatem ecclesiarum ecclesiarum animos, qui sufficienter. Cetero Deus amabilis Episcopi ad aliquorum precessum tempore recessu[m] percutiunt facti ad discensionem multitudinem, cuncta quoniam exponunt quantitas ad immensitatem multitudinis : clerores autem ratiq[ue] & r[ati]o[n]e : & nonnunquam neque credentes innentur propter intercedentes tam casu : sed alienationes curvantur & curvare legere, & p[ro]p[ter]a enim aggregata mala, que prouentre solerent ex eiusmodi causa in dispendium ecclesiarum. Sed non praetermittenda sunt, quae de numero clericorum ecclesie maioris Constantiopolitane cum decernit, & de aliis eiusdem annexis ecclesie habet. Erat illa ceteri omnibus basilica, Sophie nomine nuncupata, de qua sepe superius cum dictum sit, plura adhuc inferius descendunt.

Sanctum igit[ur] inquit Ioseph, qui h[ab]entur sunt in eadem san-

ctissima maiori ecclesia, & reliquias omnes reverendissimes domas, & reverendissimos clericos & multos diaconi & officiales manere in eo, quo sunt schemate, eodem modo scilicet & ordine persecuerent (non enim quod est, minime, sed de futuro prouidentes h[ab]ent facilius). Religio vero tempore nulla fuit ordinatio, donec ad antiquum numerum infiniti ab in qua sanctissima ecclesia adsciscunt, & generantur in eorum deiticorum quantitas redigatur. Sed quantum pridem etiam reverendissimorum clericorum sanctissima maiora ecclesia nostra ciuitatis determinat, est numerus, & valde brevis erat, ut pote una ex iste & sanctissima Ecclesia, postea vero & venerabilis domus sancte gloriae Virginis & Domini genitricis Mariae, iuxta sanctissime maiori ecclesia vicinatatem posita adscripta est p[ro]p[ter]e memoriam Virginis Angustia ex ore Leonis Imperatoris, & veneranda domus sancti martyris Theodori ab Agapato & gloriosa memoria dedicata est (e[st] geistliche Constatuta vna cum Herculano tempore Marciani Imperatoris, anno Domini quadragesimum quinquagimum secundo) etiam etiam venerabilis domus sancte Helena, que sanctissima maiori ecclesia copulata est : propterea redigere numerum ad antiquum figuram, impossibile est: non enim sufficiunt tanta & ecclesia pauci consilient: quoniam quidem propriis clericis neg[lig]ent, vna quadam b[ea]tum tritum habet baptisatum, sed etiam numerus sunt sanctissima maiori ecclesia & eorum : & omnis circumstans, secundum quendam ordinem & circulum, ministeria in eis celebrantur. Deinde etiam plurima multitudine ex antiquis hereticis ad antichristianum meorem ecclesiam deducta, gratia quidem magni Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, laboribus autem & immunitationibus nostris opere atque p[ro]latae, quam a principio ad presentem officium ministerium definiri. Quod de hereticis ait in maiorem ecclesiam receptis, ineligit deis, qui ex euilem ecclesie clero in heresim lapsi, sed Catholicam fidem renuntiati proficiunt in locum primitum sunt pariter restituunt, Catholicis iam ante in locum primitum fabrogatis : ex quo siebar, ut necessario auctus esset numerus clericorum. Sed quod cuiusque ordinis esse debent, ita decrent:

Quapropter sanctissima, & ultra sexaginta quidem presbyteros in sanctissima maiore ecclesia esse diaconi autem masculi centum & quadraginta feminas, diaconi illas sed diaconi vero non negotiantur, lectors autem centoni & decimi, cantores viginti quinque, ut si numerus reverendissimorum clericorum sanctissime maiori ecclesie in quadruplicem vigintiquamque & in super eum existens iu[nct]u[m] quoniam viginti viginti. H[ab]et de numero clericorum maioris ecclesie Constantinopolis, longe hac ex parte primaria Romana numerofloris : ut vel ex his perspicuo intelligas, non ex nimio Romane Ecclesie splendore (vel aliquid garrum) comparata esse illi super omnes Orbis totius Ecclesias auctoritatem & potestatem, quia hac ex parte pluribus diuersarum ciuitatum Ecclesias inueniuntur inferior, sed ex cathedra Petri a Deo super virtutem suam Ecclesiam constituta est ipsi perpetuo honoris. Hinc iesu, bis etiam temporibus, cum Romana Ecclesia sub Gothis barbaris aique hereticis videbatur teneri captiuus, & quodammodo sub tributo redacta (vt ea, que sunt dicta superius docent) nihilominus summa auctoritate, vel velit, ut seruit, ipsi Constantiopolitana Ecclesie iubere, ut recrante super Hornimadse Romani Pontificis littera manifestant.

Adiut idem Imperator post h[ab]et ex canonum prescripto, ut licet clericis de minore ad maiorem ecclesiam fuerint poterint pertransire, sed ut ibi sunt ordinati, illi debeat ministerare : etiam si est dome Imperatoria id veniat imperatur. Ad postremum vero illud inculcat, ut que superius de ecclesiarum facultatibus ministeribus clericis, eadem in pauperes erogentur, atque de nouo ad Epiphanius Particularium perorat. Beati illi nem igit[ur] tuus, qui ab initio & infantili p[re]ceptate in sacra omni ordine & schemate sanctissimam etiam & celestissimum & ex facato viisque genere defendit: hoc custodie continet sanctissimum, scientes quia non minor nobis cura est horum, que sanctissima ecclesia proficit, quam que ipsi animis. Dux decimoquarto Kal. Aprilis domino Belisario viro clarissimo Confice.

Paulo post autem, ut quae a S. Partibus de electione Episcoporum facientes sunt, regale seruantur, ad eundem Epiphanium terp[er]it ad quem etiam a promulgata dicta

MAIORI
BASILICA
TRES AN-
NEXA.

*Speratio
vel Spora-
tio.

circulum

V.
NUMERVS
CLERICVS
RVM MAIO-
RIS ECCL[esi]AE
SIME.

VI.

VII.

demamico clericorum constitutions tradidit tamquam elapsus, idem in Iustinianus Imperator declinamus et eiusdem mensis Marci ab obliterata monachorum fundatione died (vixi loco dicimus) in qua hiatus de Episcopis editis constitutions meminimus, ut apparat ante data. Sicut ergo Constantinopolitanis Ecclesiis illis fertur, ad fidem suorum ecclesiarum bellum Geroglaci

Quigfide de Episcopis, clericis, aquae monachis in officio confinidibus, haec rescenitis constitutisq[ue] ad Epiphanius Constantiopolitanum scripturam ruit, sicut eum de non sensibus permutandis bonis ecclasiarum, sequentibus, eodæ anno dedit, tempore 17. Ecclesiastice, sicut etiam sibi.

Kaledona Maij, sub *Imperio* Confutato. In quidem tun perfonis, tun rons facis idem Imperator? optimè volunt eis confutare, quo libi ad ardua pertinetanda dinum numerū per eipsum ria concilat et occidit. Nec

ut uerba nostra per enim modi paucitate offici. Neque vero, facit in priuiliis decorum reformatam labo-
rants, quia laicorum est, prætermittenda ponatur: sed
quod, illas integræ Republicæ, que ex virtute pertinam
rum statu & ordine existant, ut utrumque sicut illud.

componere exercitum cum comparsam; eti^m comparsam
que sicut loca, unde quisquid virile est, humanos conseruant
generi. Non igitur maximam habemus felicitatem circa vestrum
Delicatum, ut in auctoratum honestatam: quam illa virtus
nominis credimus: autem cum maxima nobis deinceps
situta et ordine constituit, in virtutibus vigeret; illi ad-
ieci, et eis, quibus regnum subiectum in diuinis prae-
unius mandari esset regere disciplina, & eis bus coet-
erum, qui ferturandi legibus populus praefecti essent. De
corporis invenimus inter usum, et deinde, quod dicitur, Cato.

provinciam illam iugis Prefectus moderans digna Christiano Princeps editum consilium sequenti de : nempe decimosexti Kal. Maii, sub eodem B. illar. Consulatu, qui inter alia singulis per prefecis volunt Episcopos immixtis se acridi inservientibus, ducendis, et admodum
P.R. P.R.
B.M. TIONA
P.B. CONV

cet bellis Gorici, per decim & annos deo. hoc autem futurum credimus, & sic satruperum observari citoledatur, quam in his & landulis & ad eam insulam & minister Dei Veris trahederent Aegabas, & sculli Patres citolederunt & exoneraverunt.

134 planam eorum.
Quod igitur probe scire, spem omnem Ecclesiastice dilectione in eo esse reposaram, si qui presunt Ecclesiastici sacerdotes a quibus sunt alii illustrandi, ipsi sunt superatores, ut Dei amatores Episcopi & proximae primates preses ad nos ducant, exponentes cingulum habentes dulcedine. Non enim haec concorditer, dirigentes in prouinciam hec examinatores: quemadmodum ipse, vocem suam fecit, ille quoque pars se habeat deis

naluce respetu: hi hoc labotans, ut p[ro]p[ri]e[n]tate his a
Patribus leges sequentur, isti fabiungit ex omnibus g[ra]m,
factis per omnia sequuntur regulari, &c. plane significans, que
sicut essent canonibus constituta, feruenda se proponere
datur. Adiectum in super, ut Praetor prouincie, ubi ei suc-
cessum effet, adhuc quinq[ue]ginta dies ibidem moratur
expofitus cuiusq[ue] qui querelis. Inhibe[re] pr[et]exta, ne
pro coh[er]e[n]do Praefectura aliquid quicquid petulante-

re, non autem de personis vel rebus Ecclesiasticis ferre legem. Et inter alia multa coherentes exercit acutum Epi copato: nam subtilis. Sed neque invenimus exilium sarcinam dogmatis ad Episcopationem accedit. Pris autem monachis habentur, quae per se sunt, ut etiam in aliis possint retinere, siquicunque Praefecture venales redirentur inimico volatilis a hinc stipendiis adligantur, ut et omnis occasio veranda subditus tolleretur, cuius re gratia subiectos sibi populos ad persolviendas Deo laudes exeat verbis

Laudemus profecti, in clero constitutis nos minime negligimus sex vocis laudes non coheres, aut suis, aut nepotes habentes. His enim omnino super Deos am obliuia Episcopos querimus, sicut etiam prius duxit nefratus suorum locis, sanctum eis, per istis te.

...queas dudum coherenceas vestras non perficiantur, omnes prae-
teritam relinquentes, de ceteris autem noli permitteat eis a po-
sitione legum vestrorum habentis talis imponere ordinacionem, &c. Vides
calibatum & facies legibus Imperatoris tanquam par-

X. *mentem et peritiam abutimur, namque etiam deinde etiam regis impedit eis, quibz quis repellatur ab Episcopatu*
*Sed & habuerit item de Episcopis, ne vita non sit absen-
tia sint ab Ecclesiis suis, nequid ad Comitatum accedat
dramatis litteris vel Metropolitis. His multa addit*

dum ab aliis interito Metropolitus. Enim multa ad eum ordinazione clericorum acque diaconiatus, & ecclesiis que tu oriosus, filibus, legere poteris. Ad finem vero, omnia ita factorum canorum prescripti ut se esse debent, scribis, ut contraferas: *O ne iugiter et nula facias*.

prompta; verbo nisi concreta. Quia ergo et verba sunt, et sententiam ordinem flatumque causulat scandam sacram regularum flatum & viratum, &c. Sed neque hac via lute Imperatoris qui paulo post tempore decimam non nisi Martel eius in monastica discipla est. Tradidit a Deo Repercussorum habentes, et in anni iustitia venire nostrarum fiduciarum fidantes; fiduciam iverem

Nobilis, C. OBER- VANTIA, ORNATI-
nona mētis Marti corsu de monastica incipit p[ro]lata ter-
rā ad eundem: Confiniopolitanum Episcopatum. Epiphanius
constitutio[n]em scripsit: in qua inter alia de-
bis, quia efficiunt in monasterio scilicet paludib[us] caus-
t[ur] iuxta eleemosynas. Ferro monachorum habitu indu-
cti, rite vestiti, corpora suorum praesentibus, p[ro]cessu conlegati
cum spiritus et fides sanctificari, & per eam omnibus, qui tu-
prosuntur sicut facere manus etiam, bene habere paternum. Tug-
urque sit reverentie & ceterorum de collatione,
qui transcedunt a iudicio, & non referte, ut nobis contumaciam
ad ipsius rite corpora suorum praesentibus, p[ro]cessu conlegati
cum spiritus et fides sanctificari, & per eam omnibus, qui tu-
prosuntur sicut facere manus etiam, bene habere paternum. Tug-
urque sit reverentie & ceterorum de collatione,
qui transcedunt a iudicio, & non referte, ut nobis contumaciam

*ne intra triennium factio monachorum hanc inde-
renunt, et prebentur ei tempora spatio: haecque ex
canonum sententiâ, ut profiteretur his verbis: *Sicut omnes
reges facti sequentes regulas eis, qui singularem canentes factum
sunt, et singulare regulae facti sunt, et singulare regulae venia-
transponant a monachis, ad nostrum refertur: et non contentatur
borum, que sancte & rite a nobis facta sunt. Sic enim non quidem
negotiam subiectorum nosferat: quia sicut super hoc fiduciam
fundatur exactio nemini factum est, ex parte iudicium
rispondet probus sed et invicem omnes remittuntur. Hoc autem**

profectum, non prospicere maxime à reverendissimum Praefatione venerata. | Inserviat propter scilicet punctionatum revolutionem, hoc adferre | per fidem. |

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3000 or via email at mhwang@ucla.edu.

obice, perpetuo iure feruantur ipsi Romane Ecclesie integra: minime eam volunt Imperator eo privilegio, ut ipsam non trahat vel quadraginta tantum, sed centum annorum praecepit eam vallaret, indignum omnino ratus, ut eo ipsa omnia caput Ecclesiarum privilegio esset, quod omnibus Orientalibus Ecclesias concesserat, & non minimerat. Orientalibus Ecclesias concesserat, & non minimerat.

b L. 23. C. de
sacra Ecclesie.

quod omnibus Ecclesias concesserat, & non minimerat.

c Neu. 9.

Imperator infinitus Augustus vir beatus ac sanctissimo

Archiepiscopo Patriarche veteris Rome.

Ut legum originem anterior Roma sortita est, ita & summi

Pontificatus apicem apud eam esse, nemo est qui dubitet. Unde &

ne necessarium duximus, patriam legem, fontem sacerdotij spe-

ciali nostrum, legem illustrare: ut ex hac in universas Ecclesias

Catholicas: quia usque ad Oceanum fratum postea sunt, sa-

cerdotis legi vigor extendatur: & si totius Occidenti, necnon

& Orientis, ubi posse sunt, ita inveniuntur ad Ecclesias nostras

sunt nunc pertinentes sua postea eti acquirenda, lex propria ad ho-

norem Dei consecrata. Cum enim antiqua iura triginta anno-

rum metu temporales exceptiones conculcabant, & si hypothesis

fuerat, paulo longiora eis spatia condonabant: nos factos sanctas

Ecclesias hanc modi quidem curriculo temporum nullatenus ex-

cludi contendimus, maxime in illis rebus, in quibus vel lesionem

sustineretur, vel quicquam debet: sed centum tantummodo

annorum lapsa temporealem exceptionem ei opponi sancimus, vi-

mamente per totum predictum tempore integrum a una Ecclesiastica,

& non propter ea alia prater centum annorum obviare exceptionem,

cum hoc tempore a longe homini plerunque finis esse digno

scatur.

Hoc itaque sanctitas tua hanc legem Catholicam totius O-

cidentis Ecclesie proficitam, & in Orientales partes propagan-

dam, in quibus aliquip sacerdos aut lector possit Ecclesie: ut si Deo o-

mnipotenti dignum donatum diuinarum rerum suorum: nec ini-

qua hominibus impium remenetur predictum: & tunc peccandi

locum etiam scientis relinquatur: sed ille seruitus innocens, qui

re vera innocens, nec improba temporis allegatione seca tue-

tur, tempus pro partite praetendens. Quod igitur nostra eterni-

tas ad omnipotentem Dei bonarem venerande fidei summa Apo-

stoli Petri dedicauit, hoc habeamus omnes terre, omnes insule totius

Orientis, quia usque ad ipsos Oceanum recessum extenderunt, nostri

Imperi preuentiam per hoc in eternum.

Remainentes huius legi praerogatiuum (sicut supra dictum

est) non solum in Occidentibus partibus, in quibus Ecclesiastica

vix Roma posse fuit, vel posse fuerint, sed etiam omnibus in-

dicis maioribus, sive minoribus, qui Christiani & Orthodoxi

sunt, vel posse fuerint, hanc nostram consuetudinem servanti-

bus, nihil emittimus hanc legem temperatoribus post calles penas et

iam legi sumum semper vigorem perficiebentibus, & panam

quaque agmina libarum aut formidantibus, hac legi non solum

in poena eteminentibus casis suum tenorem exercenter, sed etiam

in iis, que iam sunt dedecit in indicium. Sanctitas itaque tua pre-

sentem, nostra mansuetudine legem praeferimus, nisi factos sanctam

oblationem, quam Deo dedicamus, accipiens, intra sacraissima

ysa resonat & a voce seruandam, & omnes Ecclesiasticas po-

ssiones seruatam. Datus sexto Kalendas Maii, Belisario V.

C. Confusus haecens sanctio & priuilegium a Iustiniano

concessum Romanos Ecclesias, atque Occid. in aliis o-

mnibus, sive Catholica communione coniuncte: ipsi

Romanos Ecclesias essent: cum tamen idem priuilegium

Orientalibus Ecclesias ab eodem Imperatore concessum

fuerit (vt diximus) ante septuaginta. Porro causam a-

propositam ita recentiam huiusmodi:

d. Intra Verb. Prejuc.

X.

Et si quis vero his annis, sed etiam semper mibi ad

debet istem statim assenserit & circumscribitur: non ego pa-

re quidem fons, si quis vero circa me fons, sumus & delinquam-

us que atomi inventari circa me talis, & quod sit ab eo, ne satis-

er & cum expelleremus. Si vero non hac omnia ita seruando:

recipiuntur & in futuro scalo in terribili iudicio magno Domini

Dni & Salvatori nostri Iesu Christi, & habeam pacem con-

cordia, & lepro Gazi, & tremorem Cani. Insuper & pax, que le-

gitur omni patet continetur, ut subtiliter haecens tuatur

ad ludicia predictarum Episcoporum.

Hinc igitur probe dispossidit, & cunctisque apte compo-

git, que tam ad facta, quam etiam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

potest, que tam ad facta, quam ad profana spectare

ris, antiquis convivis litteris natim, illis et nulis quas ab illis
scriptis compulerit, qui confidenter et de amato pecuniam ma-
gum rediutorum, ut quaevis excepit, non debet in nomine accepit.
Asperita politia vel libella complacens, non minus ceterum centrum
veritatis, atque tam rectitudinem, de quo ejus magna &
veritatis & virtutis opinio, qui tam tempore in suo sedis, cum
superioribus Manibus, omnes confidat et cunctis labilis, sui
litteris fogata ilium obligando, quem Talem suorum Romanum
volunt, litteras soleritatem initavit, procurariam Emerget Ecclesie
tradidit, partem ita per pecunias ipsi palliante. Quapropter
obstat, causa sonis ad emerita triginta praescriptiones
religio, peccata vero quaecumque & hypocrasias omnes quadra-
gentis annorum statu excludens: Procurato prestiti, & impe-
ratoris infinita pecunia longior, per illa cunctatione impera-
torum, ut ageret. Ut praescriptionum causam confundit
temporis, sed etiam suorum statu cunctiderunt, huc
solidas, cum agi de filio. Sed ad daram ab Imperatore
ad Joannem confirmationem redemans. Estantem, ut ex
placis certiora restringat, qui cum sem Pontificem af-
fici, ipso loci defunctione ponunt sequi Kalendas Iunii
c enim in hunc annum plus propagile vitam, ex dicta
ad eum sicut via sanctioris perspecta.

Illud etiam beatitudine credimus intimandum: Fratres aliquotus ex nobis ex eo g. refutare causa plena sit, ad
transmarinas navigationes pax regnem: hoc dicitur Ecclesia toler-
antibus ex parte & ex viuente tempore male. Petrum nunc, ut
quoniam sors an Episcopum, aut presbyterum dicimus, arcu-
m in inferius ordinem clerorum in fine nisi a episcopo veneri, &
non approbatu se pro fratribus suorum Ecclesiis suffici
re ceterum baricito inducit. Regiae vestis communione di-
guae exstat: ut in omnibus & per omnia excedamus vestre &
gloria laude. Et aliam, Venerab. nos, si quis meo
rem praeceptum non fecerit, Dei, Domini frater. At quid accidit?
An equum euadimus inter Reges Romanos per legas perla-
tient, Joannes Papa ex hac vita decifit.

Cum autem legato missis ab Africano Concilio ad
Ioannem Romanum Pontificem, inquit nulli ipsum effi-
defundit, el quin in locum illius effe subrogatus, Aga-
petus Papa litteras Synodales dedit. Autem quod vero que
post haec acta sunt prosequuntur, o id est ut regnum gallo-
potularum, ut de illis obitum & humum pium a
gam. Quod igitur ad Ioannem Papa obitus tibis per-
mitit: facta certe erat concomititur, qui cum anno lo-
pervi etiam haec vita migrare tradidit, ex litteris enim, le
potius confititione data hoc iam ab Imperatore Iuli-
iano ad plenum Joannem texto Kalendas Maii, ad vi-
tem peruenire intellegi potest. Sed quod potissimum
aut huius die decessit, habet Analytabus, ipsum hoc
anno esse defunctionem texto Kalendas I. l. i. atque
lx. dies postfectum in locum plus Pontificem Agapetum.

Hac si xix dies, contigit, et alieni, que repre-
sentant eiusdem Imperatoris Iustiani in era hoc anno
date ad Agapetum Papam pridie Idus Matris sub Con-
sulto Belisarii, dilectaque ab ipsius ab eodem Pontifici
ce. Kal. Aprilis sub eiusdem Belisarii Consulto. Sed magis illipsum videatur error in die datu dicitur Imperatoria
laetacionis ad Joannem: cum praefectus fucelioris eius
Agapeti ordinationem configili hoc anno ipsa hieme,
littere eidem Agapeti Papae ad Reparatum Carthag-
enensem Episcopum dare declarant, suo loco paulo post
recitat: quantum ankoritate optime congruit, ut ea
demanatione quia in primum renunciare Constanti-
nopolium, datus ipse Imperator (ve dictum est) licet, et id
ipsum Agapetum Pontificem, ex parte fidei Catholice
professionem, de qua Imperator episcopo auctoritate
fuerit. Verum est hoc anno contra illi & Joannem obitum
& Agapetum ordinationem, tot testimonia probent, quo
tamen potissimum die vicinum quodcumque contingit, min-
ime affirmari potest. At de Joanne iam, qui sunt reliqua,
sicut etiam de eo enim Bibliothecarius his habet: hic
fuit ordinacionis in viba Roma vicinam per manum Decem-
brem, etiam presbyteri quidam cum Episcopis per diversa loca
numeris reguntur. Quo ipsius est in baptista S. Petri & Paolo
poti. Cestius Episcopatus eius duxit. eos autem iepolito
etiam modice prius humum inceptum tradi. Manibus exanti-
quis monumens basilicae Vaticanae:

Hic romulus Vero confertus membrum Joanni
Ordine Pontificis qui servis iure scandit.
Littera in extremo solle, sanguine misella
Claruit, ex primo iure lantafat.
Mijus ad Imperator in via Procula exiit audier,
Hunc mitem aut Synodam Pontificisque thronum.
Croni illius fidei dignitas quanta et regula
Confessio amans, ne lapsa hisca aus.

C. p. 1.

DIDICAN
PAP. SEDIS
TIMOR.

a Extant
Tom. i. ap-
p. 2. Pape
in Egypti.
XXII.
271. COR
GILI CAN
THAGAD
DAN PAP

XXIII.
DE ALIA
HIS POMI-
TENTIVS
VSCITISSIM
OR.

Optimum confecta sic in præteritis temporibus, quoniam violentia
captiui per annos contum, dolentibus crudeliter obfudat, ste-
runt foras capientes, ad venientiam totius Africæ Synodus fa-
cili debetatione conueniens in illa Iustiniana & Carthaginensis fa-
bula congregantur usq[ue]a primis Domini confundentes, unde
nigri parvus ruramus Hispanius explorat. Hoc baptista Eufois
apud nos dicit, multis martyrum corporibus infusis: quoniam
Domini exaudiens orationes, et daret hanc res fiduciam faciebat
autem. Ille ergo ut quoniam fugit a syncreticis gaudis fleo potuisse
concedit, potius latet, latens vellet & domiculum, in am-
bitu enim latitare spacioles viri ut affectu agere gratias am-
plici. Deo innoxiis etiam peccatoribus suis meritis operam datur,
& auctoritate fidei facilius ut niger recedat et hereticis ostinetur.

Definitionis autem Nicanor Cossutius publica lectio trans-
ferens inter alia, de quibus usq[ue]a debet, diffinitione regni iuri
capitur: Quoniam Africanorum faceret ad Catholicam fidem
fugit, potest, et latet in furtis horribilis, an in latice conguenio
sue omnius nobis manumittit subito placuit exercitari prima-
tria beatitudine utrūque facerent. Potellus enim fides Apostolus
(quantum fieri ait) stolidus nobis interregantibus dat responsem,
quale nos approbat concorditer expostio veritas facta. Ex un-
nam quidem collegamus tamen inobscenum num in placere sensum
est ut in furtis horribilis utramque fuisse. Verum tamen con-
venire et beatitati credimus, ut quid habeat sensus noster in pollo-
cam nocturnam nemo perduceret, nisi prima vel conjectura nostra, vel
debetio Romana Ecclesia proferetur. Dicere ex his, lector, quo
cu[m] quo horope ac reterenta prosequi soletem trans-
marinis Eusebii etiam conuenit Synodali golientes
Romani Pontificis auditoriem; ut etiam dicas: fata ab
eo lenientiam mediata cum esset, tamen paratos se
probecant ab ea ibi sine recedere, fuga Pontifex, quem
consultum, dilecta resulterebat: cuius illud omnino
decessit, et fides Catholicis omnibus in confesso. Sed que
fuit reliqua Synodali epistole, prosequarum.

Hanc igitur noster salutem et epistolam per fratres & con-
cordates nostros Calum & Petrum, & per filium nostrum, i.e. a-

XXV.
acculan-
tes.
AUTRES
FAUCES
GLAICO

XXVI.
JOANNI-
NETTE ET
CREATO
AGAPETI

DE TEMPO-
RE CREA-
TIONE A-
GAPETI

C. p. 1.

Cognoscimus primus, ut et patens manum
Infractam videntur nunc habere parvum.
Primitus humanae sumimus, vero que facias.
Naturae, aequo enim pondere levare genitum.
Hec ubi nomini, ut video, deprecata. Porro cuius sepul-
chrum incedentes Agapetum hoc indidisse Epitaphium,
exsequuntur postulamus intelligere:

Mater patrem Christi meritatus aula

Exulta gaudente fons latet horum

Euodia in obsequio, & pars plena amans

Festinat utrumque parte agere

Quis per opem, & celo dignus honor

Zampognatista purissime decus

Conveniensque sub paciensi bonitate magistrata

Seruca conduta sub pietate gregem

Pro quo tanta reverentia Agapetum honorum

Prudens haec summis manibus agere tuo

Qui non Angelus Romana se fuit in Fide

Sed Apolloniam facerem. Hactenus Epita-

phium.

Qui apem in locum Ioannis subrogatus est Agape-

mari paratus Romanus, filius Gordiani presbyteri

multi famosus Iohannis & Pauli. Fuisse autem Agape-

um Archis ecomus, euodemque apprime eruditus,

sestulus Liberatus in Breuariis. Quid vero, similes

creatus est Ponitus, ergo et Anafolito accipe: illi (in

qui in oīa Episcopatu sūt libetianathomatis), quis inuidia

debet recipere et beneficiorum auctoritate firmamus: laudamus, amplecti-

mur: non quia laici auctoritatem predicationis admittimus, sed

qua sit statutum fidei vestre Patronum nostrorum regulu conueniens

confirmamus atque roboremus: per quod iam & vniuersitas proue-

nit Ecclesia, & religiosa Catholica membra Ecclesia ad eum com-

pagem christianitatis constantia redire a confunditu. Cuius pro-

positione vel epistle vestre tenorem inserim adhuc: Iudicium,

quod circa Deum integre geritur, nostra auctoritate firmamus,

predicantes beneplaciti fidem omnium Patronum nostrorum regulu

conuenire, & Apolotica sedis concordare dogmatibus.

Constituentes, ut si quia nostra Catholica fidei contrarie ten-

tari, quam pro submoende hereticorum suffisione paternis

regulu conscientiam predicti depositio formamus, sed a com-

munione officiis & extrema. Vnde & Cyrius, eiusque sequaces

iam ante per hanc insfan ab Ecclesia Catholice communione sus-

cepimus, & in sua hactenus per fidem permanentes, nisi sub satisfac-

tione canonica doctrinam Apoloticanam fuerint consecuti, nulla-

tenui patimus eos eis communioni restituimus. sed etiam si hereti-

cis adhuc subiungimur quia nostri constitucionibus parere

contumperit, Ecclesiasticum statutum pariter aequum non maculet,

hacque cum per duxit Agapetus suas litteras, mox

subnexus dictam Iustiniani Imperatoris epistolam, necno

enim eius fidel professionem superius recitatam:

Hoc ipsius exordiis Agapeti Pontificatus transacta sunt

inter Imperatorem atque ipsum Pontificem: culis sen-

tentiis in dicta epistola Romano Pontifice digna num-

quam est memoria dilabatur: ita nimis recipere Ca-

tholicam Ecclesiam, plamque Apostolicam fidem Im-

peratorum leges atque facultas rebus Ecclesiastis per-

tinentibus, quatenus ea sunt sacris canonibus confen-

tientis, non ut laici hominis docere in Ecclesia praefi-

cientis: FIRMANVS (inquit) LAUDAMVS, AMPLECTI-

MVR: NON QVIA LAICIS AVCTORITATEM PRÆDI-

CATIONIS ADMITTIMVS, SED QVIA SVTIVM FIDEI VE-

STRE PATRVM NOSTRVM REGULIS CONVENIENS

CONFIRMAMVS ATQUE ROBORAMVS. Sieque & in ceteris

dicas, ita probatas Ecclesias Catholicas & Apoloticas

Iustiniani vel aliorum Principium rebus Ecclesiastis

editis sententias, si eisdem sacris canonibus innitan-

rur, quibus fateantur, eisdemque consentiant: scilicet si co-

rrita. Hac quidem Agapeti pontificis verba ad celegas

eiudem Imperatoris edicas de rebus Ecclesiastis san-

tiones admittendas, vel respondeas, reguli sunt: ni-

mitum ut ille dominicus Iustiniani Imperatoris recipi-

atur in Ecclesia de rebus factis promulgatis conflicto-

nes, que auctoritate canonum fulcuntur; explodenda

vero penitus ille, quibus sacri canones aduerteruntur.

Post hec autem idem Imperator praeceptio factus ex

hac Agapeti censura, non amplius priuataq; à se editam

fidei confessionem usurparit: fed ne quid libet ogare

vitius esset, publicam misit, & illam ipsam, quam olim

Hormida Pontifice molerat per legatos Constantinopolim

subscribendam ab iis, qui Catholicis & Apoloticas

Ecclesias communionem consequi vellent: hacten, in-

quam, ipsam iterum multo Iustiniani Imp. ad Agape-

tum Pontificem, cuius est exordium g: Prima falso est,

&c. insertam in epistola data hoc anno, decimo octavo

Agapeti Episcopus Iustiniano Augusto.

Gratulamus, generalis Imperator, quod tanto Catholica fidei ardore succenderis, vt omnibus pijsma & vita vestra temporibus piam felicitatem circa seruandam augendam Ecclesiastarum concordiam elementa exhibeat, & unam fidem, suague per omnia firmata confidat omnibus populi Christiani cunctis predicari. Nec mirum in eiusmodi clementiana refra platica Deo cogitatione persistere, cum non aliis Imperii vestris beatis sit promulga quam religiosa argumentum. Quapropter benigne hois & Prophética voce cantu: Repletum est gaudio et nostrum, & lingua nostra exultatione: quod forensibus Principiis vestrum diuinum quotidie inspicimus beneficium ad ornari.

Cupis enim, generalis Imperator, vt tua pietatis epistola de fidei vestra expositione nuper ad beatam memorie praedecessorum nostrum Ioannem Romanum, sed Antistitem per Hypatium, atque Demetrium Episcopos definitam, & a prefato Presule robora tam, nostris quoque auctoritate firmamus: laudamus, amplectimur: non quia laici auctoritatem predicationis admittimus, sed quia statutum fidei vestre Patronum nostrorum regulu conueniens confirmamus atque roboremus: per quod iam & vniuersitas proue-

nit Ecclesia, & religiosa Catholica membra Ecclesia ad eum compaginem christianitatis constantia redire a confunditu. Cuius propositio vel epistle vestre tenorem inserim adhuc: Iudicium, quod circa Deum integre geritur, nostra auctoritate firmamus, predicantes beneplaciti fidem omnium Patronum nostrorum regulu conuenire, & Apolotica sedis concordare dogmatibus.

Constituentes, ut si quia nostra Catholica fidei contrarie tentari, quam pro submoende hereticorum suffisione paternis regulu conscientiam predicti depositio formamus, sed a communione officiis & extrema. Vnde & Cyrius, eiusque sequaces iam ante per hanc insfan ab Ecclesia Catholice communione suscepimus, & in sua hactenus per fidem permanentes, nisi sub satisfactione canonica doctrinam Apoloticanam fuerint consecuti, nullatenus patimus eos eis communioni restituimus. sed etiam si hereticis adhuc subiungimur quia nostri constitucionibus parere contumperit, Ecclesiasticum statutum pariter aequum non maculet, hacque cum per duxit Agapetus suas litteras, mox subnexus dictam Iustiniani Imperatoris epistolam, necnon eius fidel professionem superius recitatam:

Hoc ipsius exordiis Agapeti Pontificatus transacta sunt inter Imperatorem atque ipsum Pontificem: culis sen-

tentiis in dicta epistola Romano Pontifice digna num-

quam est memoria dilabatur: ita nimis recipere Ca-

tholicam Ecclesiam, plamque Apostolicam fidem Im-

peratorum leges atque facultas rebus Ecclesiastis per-

tinentibus, quatenus ea sunt sacris canonibus confen-

tientis, non ut laici hominis docere in Ecclesia praefi-

cientis: FIRMANVS (inquit) LAUDAMVS, AMPLECTI-

MVR: NON QVIA LAICIS AVCTORITATEM PRÆDI-

CATIONIS ADMITTIMVS, SED QVIA SVTIVM FIDEI VE-

STRE PATRVM NOSTRVM REGULIS CONVENIENS

CONFIRMAMVS ATQUE ROBORAMVS. Sieque & in ceteris

dicas, ita probatas Ecclesias Catholicas & Apoloticas

Iustiniani vel aliorum Principium rebus Ecclesiastis

editis sententias, si eisdem sacris canonibus innitan-

rur, quibus fateantur, eisdemque consentiant: scilicet si co-

rrita. Hac quidem Agapeti pontificis verba ad celegas

eiudem Imperatoris edicas de rebus Ecclesiastis san-

tiones admittendas, vel respondeas, reguli sunt: ni-

mitum ut ille dominicus Iustiniani Imperatoris recipi-

atur in Ecclesia de rebus factis promulgatis conflicto-

nes, que auctoritate canonum fulcuntur; explodenda

vero penitus ille, quibus sacri canones aduerteruntur.

Post hec autem idem Imperator praeceptio factus ex

hac Agapeti censura, non amplius priuataq; à se editam

fidei confessionem usurparit: fed ne quid libet ogare

vitius esset, publicam misit, & illam ipsam, quam olim

Hormida Pontifice molerat per legatos Constantinopolim

subscribendam ab iis, qui Catholicis & Apoloticas

Ecclesias communionem consequi vellent: hacten, in-

quam, ipsam iterum multo Iustiniani Imp. ad Agape-

tum Pontificem, cuius est exordium g: Prima falso est,

&c. insertam in epistola data hoc anno, decimo octavo

535.

XXXI.
AGAPETI
PAPA E
PICT. AD IV
IUSTINIA
HVM IMP.

E P. 125.

XXXII.
laicis.

QUALITER
PROTEV
IMP. CONST
DEFIDE.

XXXIII.

IUSTINIA-
NI CONSTI
TUTIONES
QVAM PRO-
BAT.

XXXIV.

g. Extra in-
terep. A. A.
Agape.

1

535. PAP. I. THEODATI REG. 2

535. PAP. I. THEODATI REG. 2. Annals.

— 535 — PAP. I. THEODATI REG. 2. ANNALIS THEODATI. PAP. I. REG. 1. — 535 —

luci instrigere constituta cum sententia clamet apostolus: Stet pistola, non nisi Romani esse Pontificis de recipiendis Iudeis abo-

L. *Si iste hic de quibus indicauit: ad ipsam reclamare legitima
uerum quae destruxit, existimat rebus suis, presbiterarem me ipse
confutare. Et id se scelus cum ipsius apostolus vocat profector: Quia
confido in vobis & in Dominum, quod nihil aliud sciat nisi tu. Item
ficus item Doctor afferit: Cor tuum & ego de vobis, quod pluri-
mum bonitate, propter omnis sanctitatem, ut possitis inuenire monere.*

Quod pertinet ad Iustinianam civitatem, quam Agapetus in eadem sua epistola partium solare ipsum Iustinianum nominat. Enim ageretur quod in

Ad Procopium c. Galat. 4. Apudios c. Galat. 4. Ad Procopium c. Galat. 4. Autem istius sententia non solum esse, sed et cuncte vestimenta vestrum esse emolumenta. Quia non vestis, sed et cuncta vestimenta, quod Ecclesiae Carthaginensis caput amplius milii ex loco, statim dero non recipimus, creare suorum, apudios pramamente dum, acque in primis a Procopio non nominari origo pertinet. Iple enim cum agit de cunctis Imperatoris peditis, illa habet. Apud Dardanos Europa, qui tam post Epidaurum terminos habent, locis est Europa sita: hinc Iuli h. Procop. de asse, 1.1.1.

*Quod enim si quidam ex eo non credatur? nonquid inter-
duatur ex eum fidem Deum auctoritatis? Nam hoc fidelis
dis charitatis pro multiplicazione Fideiunam. Hoc hebreus
Ieremiis remansit trahereque ut in Iudeam dicas accipiterem
niam. Rex Orbi ruptarioris oriturat. Et haec locum non cur-
ritur in quadrangulari figura, singulis angulis tunc impeditis,
effigie et effict et vocante Quadrifiguram. Iuxta hanc locum
venerabilissimum candidum, quae sicut lumen in lumine. Latra vero ab*

*a deditio & viam regulae i
n non refugio omni iudicio
desiderat at hunc tam illuc vnde in Damna Pausis se
restitut obviae, dicitur. Sed cum iudicio, quod non restitut
debet, adagiatur ei sed in deo, isto, quae amorem. Et
pellat: ergo hoc modo nutrit, utrumque officium alii part
pendat. Fabricia etiamem causa aquarum, ut viri aqua
menta & multa alia narratur digna. Non est facilis enumerare
deas & statuaria, non in contumeliam, sed in ratiocinio.*

interviu de via nascitur usq; una l'et' annorum evolutio. etiam cum si fudam genitilium primis, genitilium Centes cogi initiazur. Hac ergo per omnia. Deo cari fratribus, sacerdotibus, agnisi- re patruo, non accipiemus nos ex iactatione impetrare, sed ea, quae

propter negotiorum & transactarum non posse, unde non remittuntur iustitiae, dicitur. Apostolus. Non enim possumus ab aliis contra veritatem, sed pro veritate.

Iustitiam non nominata ab eo, quia olim apud Dardanos viras erat nomine Vipiana, necon & de hustifolii aunciali nomine nuncupata, & alius.

¹ Spec. ta que primi pati in beati Petri Vas quoque caput per omnia res ferens
resulsa est in his, qui sedis annuntiantur squalificari, separata
ipsius reverentia alterius sententia prouenit. Et ideo quia cle-
re et sancte locutiones ipsius sunt et. hoc non videtur
Agapetum Papam impetranda id est Imperator roga-
re, ex duabus diliatis, una interea (vix dicente anno sequen-
ti) ei consenserit. Agapetum haec vita militebat, Vigilus Pa-
pae, Iustiniacum ex his, ut. hoc non videtur
DIP. FESTIVI
CENS. P. S.
M. VITAE

*meum negotium etiamque in quibus regnorum et
nostre negotiorum traducatur, hunc operam habo, quia in continentia
diligimus. Deinde, mandamus: ita tamen, ut non nos com-
muniueamus nostris viris religiosis, adhuc pro nostra causa debet
constitucionem declarari his verbis: *Exstetiamus prima in
flavia nostra patria Archiepiscopatus, sed ex imperio sua facia-
re sufficiens Episcopatus primarius, etiam de Mediciterraneo, & Dacie
et Aethiopiam.**

*gratulari. At vero de facilius perfruimus, quia ad nos invenerit
qua legati nostri cognovimus plenissima certam suorum relatione
perlati, considerati ancamum canonum regulam, qui semini
principia exponuntur censentur.*

LIII.
IN EUCHA-
NIUM ILLI-
CITA P.R.E.
*Quod animi delemente reprobatur & corporis insipi ipsi
phant ducatur et se infare per nos quia in predicti dicti illius
restitutione regis a patre nostro quam illius ordinatus precesserit;
credimus. angelis ergo corporum suorum in talibus, quae prater illas
Vigilia. similius quoque modo in Pantheo. quod Episcopo infinita
nra Cartaginis infra eam cestata dedimus. ex quo Deus habet
restitutum. seruans in omnibus haec ubi Imperator. Est Nouella
constitutio de priuilegiis collatis Archiepiscopo Primo*

que deligen, has certe exirent, ut patet, non possumus & clementissimum Principem, sed si quisque Petri praeiugueat disficiens sed vel opportune suggerient, quid in has parte vel ex parte nostra vel deinde. De mea fidelitate, fed & caput sicut hanc quinquecum in preiudicium a-
Iustitiae, quia incipit *b.* Mather & varis modis, &c. data
anno sub Bellarum Consulatu, de istem in aliis ab eodem promulgatisentur habetur L.
b. Knoll 11.
L. Knoll 14.
cap. 1.
L. VII.

Habuit prouinciam Metropolitanae Anthonii vii
fuis et vi. laifice concedere: magnopere enim canere co-
nuntur Roman Pontifices, ne in canone Inimicis
Se electioe vocem inducere, coram eis sententia: alieni

rogeri, per eos quos ad amorem legatus, deus regnante teat
ter intima mea. Superficii scilicet a beato Petro indeputata ex-
cepit suam de salute & proficitate vestri imperio gratia-
tum. Datum Iulii Octobris haec tuus Agapetus, electi
bene dicatur.

*ad futurum Imperatorem; sed fidei defensionem alia inter-
testata & coll. eorum canonum non recipiens ha-
resicam cum horribus, quam se his subficeret tradit.*

Quod autem in recitatione super litteras Agapeti Pontificis ad Iustinianum quoniam erat ad eiusdem Epiphanius Ecclaeponitopolitanorum de legitimitate ab eo ordinatione praesumptiva, & alius quibusdam perperam

factus debet impune intercedere fratre suam quam etiam
deinde virtus est, quod inde Episcopus opus in facies canones
delliquerit, & quidem fuisse, cum ipsius enim ex hac vita
resurrexerit. Serendum est enim ipsius Episcopatum hoc

Romanie Ecclesie. Inicilingi grammatice puto excedent e' preceptum de laudibus et de laudis anno

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

For more information about the study, please contact Dr. Michael J. Hwang at (310) 794-3000 or via email at mhwang@ucla.edu.

anno ex hac in fabulum, in que locum eius Anchimum fabegorum. At hac si uerem tempora Epiphanius pertinet, ut constitutione hoc anno sub Belisarii Constantini Imperatore ad ipsum date latissimè demicstratum eorum tamen hoc eodem anno finem viuendi fecit, ex quo que dicitur inferius certum redditur.

Sic ergo Epiphanius cum iedilis annos quindecim, his o mmo ex his vita decellat, quo è meo dico fabulum valido fatis Orthodoxe fidelis propagatore, callidus occidit, qm confusus in papa Theodoro Augusto Anthimus Episcopo Traxantios, qui fortis Catholice fidem periret, in crucifixus ramen Eurychianam habet, sedebatur, in fedem Constantino politanam in tradidit. Id quia de ipso publica iunctione a anno secundum credita iustinianus etat usit.

Hinc malorum ongo, hincipit Imperatori atque synonefie Ecclesie Catholice scribilius ratiu claudimus, ut videlicet Theodorum Augustum con geni audens Imperator, monitum h. arietundine regio eius Pontificium fidei proponit. Post sequitur, quam fecerit Catholice Principem, audire solebat ultimum consilium hereticorum feminis implo. Theodorus, quod i. senecte in constitutione huius anno editi predicto est, comit. b: *Hoc omnia apud nos cogitantes, & his propter partem in obliuio remittere non, quia à Deo de illis non in seculorum coniungit. &c.* Sed plane facta est ipsi in scandalum auge intima, vt que dicitur annis singulis denontrabatur.

De his autem Theodoro erga Anthimum, auctor est Liberius diaconus, qui ista ait: *Ecclesiastice mortuo Epiphilo Confessor pontano Episcopo, Theodora Augusti dominum transfluit in solent, qui sibi Episcopus constitutus Trapezunti regno Ponti, latimer Chalcedonense Concilium non suuertit, hacten haec tempora scripto.* Sed audi ex Actis Quinti Synodi Anthimi nebulos in sedem regnum ex libello monachorum Syriae: Epiphanius famille membra archipiscopus suis regere vobis, in pace vita sancto, in ruris, qm aliquid ordinatus fuit Episcopus Trapezuntarum, magnitudinem & dignitatem facerunt, non spirituualium amicorum aliquorum vel patrum, sed quemdam ipsius principatum, & propria manu appetens, iam multo tempore deinceps program Ecclesiastem, & cunctam regionem Confluentopolis, apprendens tamquam quedam plaga Egypti, ita utique sedam ipsius figura et contentione omnibus eundem non hereticis huius significativa canentes fuisse, similiter quippe heretici fata largendo, & placuisse faciendo, & faciendo, velut ad alterum abripi a ceteris aliis, idem ipsius iusta contra amicos equitatem Ecclesiastem & canones, &c. hec pluribus Syria monachis profecti sunt in libello, quem postea Agapeto Papo obulserunt anno legeposito.

Seb. vide tanta vis homini nequam, ut saepe paucorum hereticorum (hanc enim coferendis erant exercitii Constantinopolis) committentes cum derigitibus ibidem Orthodoxis) fidei intenderent, quoniam vi bis, sub Catholicis pretermis Imperatore, nisi infideli Theodoro Auguste fuisse l. vii Orthodoxi quod & fuisse viri suo, quid enim ut ad Orthodoxum Antistitem sequenti anno Idibus Augusti constitutionem dedit Ecclesiasticae de numero clericorum ordinandorum. Poterat ergo eadem de Anthimi nefaria electione proteguntur sint. Accidit intransit Cōstantinopolitani in libello, quo oblate sunt Agapero Papo, cui peruenit (ve dicimus) Constantinopolitani anno sequenti: quo eam tekanunt in fine ipsius, le ea de causa hoc anno misere legatione Romanam ad ipsum Pontificem, ut de his quae cetera essent Confluentopolis, deinceps persona Anthimi idem Agapetus certior rediret, ex qua ipse libellus prope finem primi Antonii Synodi Quinti f.

Tanta haec mala ordicta est peccata feminina, que altera sua ferencib[us] obdidiens fuit eti[us] ex virtute malorum omnium causa, nonneque Dahlia Sanctorum, eius vites dolente esse exercitare laborans, Herodius altera. In Confluentopoli virtutem sanguinem, perutansque summi faceret, dona ancilla Pettingtoniem sollicitans: sed patum fit

ipsam hancis emodi fugitale nominibus, que reliquias impieitate feminas antecellunt: accipit potius nomen ab inferis, quod Furit fabula indiderunt, semina fuēs, Alecko pocas, vel Megera, aut Tisiphone nuncupanda, cuius infirmi alumna demonum, satanico agitata spiritu, celto percita diabolico, in itaque summo labore iniuncta concordie, pacisque redemptae sanguine martyrum & indutibus confessorum parte fugatrix, quanta enim haec Ecclesie Catholica maius inuexerit, que dicenda erunt, ostendent. Quam vero religio filii ista obfuit Imperatori, si sūperque, si que dicitur, atcederet, spectator luctuof[us] tragedie inuectubitur.

Quoniam felicissimus Iustinianus Imp. exitus est, & plane cu[m] nullus enquit vel Genitium vel Christianorum Imperatorum longo intervallo fuisse exequandus, si Theodora coniuge caruisse, & Catholicam natus suscepit similem confortem Imperii: ut plane fecundam illi. Ecclesiastici g: *Communari leoni & draconi placuisse quana habuisse communione quam. ipsi contingit.* Et quidem secundum quod subditur: *Mulier si primatum habeat, contraria est pro suo, quanto propensiior studio palam fuit Iustinianus Catholicæ fidelis, tanto ista calidiori confitio clam Eutychiana heresitatisque Eutychianis hereticis adiumentum fuit & augmentum, necnon etiam firmamento. Ceterum pristinum adhuc vigorem retinens Iustinianus, cum libi qualis esset Anthimus, bene perspectus est, eumdem est sed eum proscrupuli; sed hæc anno sequenti, postquam idem sceletus iudicio Agapeti Roman Pontificis deteles, eu[er]que lenta sententia condemnatus est, accedente Synodal decreto.*

Sed quodnam hoc anno tempore ipsa peccati fomes, praepotens, & diabolus telum Ecclesie Alexandriae damnum intulerit, accipie liberato diacono, vbi post subrogationem Anthimi in Epiphanius locum mox isti coniungit b: *Vix defunctu Timotheo Alexandrino Episcopo, filio & permisso Calydi cubiculari parta Theodora Augusti & Theodosiu ordinatur: qui licet baltere cleris decretum, contradicere voluntate non permisit certamen populi & monachorum, qui non habuit: hi enim pro Galano fuerunt. Confueruntque illi Alexandriae, illum, qui defunctu succedit, excubias supra defuncti corpora agere manuque dexteram eius capitii suo imponere, & sepulcro mantuus suis accipere collo suo beati Mari pallium, & tunc legitime federe. Dux hæc Theodosius persentis, cognoverunt populus & monachorum, quod esset sultum respete in Episcopo filio Calydi, & Iudicium id est, Aristomalius Dux, & Diophorus Augustalis: mox Theodosius persecutus fuit, & expulerunt, ut colligeretur.*

In bronzi auerunt autem Galanum, qui fuit Archiepiscopus ex parte affermarum incorruptibilitatis: halens autem conuentus aliquantus ex clero, & populi civitatis, & corporatos, & milites, & nobilis, & omnium prouinciam, permanens Galanus in Episcopatu duos centum & tres, post hoc ad iudicium pulsus abiit. Et post mens et dies Nascimus ab Augusta Theodora Theodosium quidem in bronzi, aut porro Galanum missi ex excelli: opa addidit Carthaginem, & inde quafit in Sardiniam directus quid ex consiglio regatur. Manuit autem Theodosius in sede annum unum, mens quatuor, pauci enim communicantes: plurimi enim communicalant ad nomen Galanum: populū autem paginantes pro Galano multa diebus, qui celi a midib[us], maxime sui partem amicarent: sed & militum maxime cedidit numerus. Vincatur Narfessum armis, sed cinctus concordia. De superstitione domorum sed ab aliis molieres super milites quicquid occurserit. As ille igne vicit, quod fieri non potuit. Dixi scilicet, que nunc illa cuncta hoc scilicet in Gætanitate, & Theodosiani in eo vicerat, id est, Phantasia & Corruptio. Fuerunt illa adeo cruenta atque funesta veluti pinguis victimæ à Theodora immolata diabolo. Pergit auctor:

Nouissima Theodosius de fidei decipi, non sereni seditiones & bella, que contra eum exercerentur a populo. Si quis est Confluentopolis camboire, eo quod ista Auguste scripta praecerent. Quo id veniente promisit eam Auguste Imperatori, quoniam ipse post Theodosius Chalcedonensem, accepere synodum, id persistente & no[n]ante eo, cum eius voluntate foras civitatem regiam sexto miliarium in exilio missio est, iuxta e basiliam, in virtu quæ dicit ad

*e Leon. de
citt. Att. 5.*

sumus pontem, rati que nique nunc. haec tenus de his Libera-
tus. Eadem professoris historiam Leontius us Schol-
aratus, tradit inter alia Galium fuisse Ecclesie Alexan-
drinae Archidiaconom, Theodosium autem scriptorem
oracionum, huncque scriptorem Seueri, illum vero Iu-
lianii Halicarnasse magnores famile Theodosio, plebem
vero Gaiano.

LXVIII.

ORTHODOXIS ORTHO-
DOXIS AN-
TIKOS
PREP-
GIVS.

d. Nov. 6.

philicus in et se pugnabibus: nam ex eius primus emisit caput Seuerus, ex quo denominati sunt Seueriani: ex hoc vero plura alla capita pullularant, nempe Gaius, ex quo Gaiatini: Theodosius, ex quo Theodosiani: Iacobites, ex quo Iacobites: Theronites, ex quo Theronites: numerat adhuc caput Joannes Damascenus, nempe Barathri ex quo Barathri, ita Semidilatii, de quibus est: Item cum omnia Gaiatini & Theodosiani de cuncta defendant, aliquip ratus per aves adulterant de suo similem Diabolus vel alioquin Diabolus vel non Diabolus carentur. Adiectio has bellum Seueri propagines Euchymites a disponit, idemque tellatur adiutorum Theodosianos Anatolium Simenam scripta edidisse.

Fuit & scriptor illud etiam ex Achaphis caput exercitorum, quod ita in exercitorum corpore, cui cum Euthychianis aequo Seuerianis vnam tantum facerentur in Christi mortuorum, prominebat, ut tamen se exercita capitibus aduersariis exhiberet, mortisibus depassebat ea, ex eum fuit, quia dicitur eiusmodi fides hereticorum fons ex auctoritate Iohannes Philoponus ita pugnat, ut ceteris in hereticis pie esse propter prolapsum recte: de quo primus ista Leontius: Ita, sicut tempore albus de recte Theodosio his annis, denus matutin fuit dogma Trinitariorum, ut in sole principiis videbamus fuit. Quoniam enim singulat Ecclesia & deinceps in Christo natura & decreti, necessario esse duas hypostasis confitit: Reginabatur Ecclesia: Si natura & hypostasis unae, nec tamen quae satudinem individuum: sicut aliud natura & aliud hypostasis, quae tamen illa fortior fuerit, ut natura & deinde statuens minus das quae, confundat hypostasis &c. pluribus ijs & inservient aduersariis altercationis argumenta retecesserit, ita plane Philoponus ad oppugnandum veritatem Ca' huius fidei ex delitamentis hereticorum matutin esse armam demonstrat. Sed & adhuc ex eodem Iohannes Philoponus, qui habet Suidas, videamus: Non enim haec eius verba:

Iamna Grammaticus Alessandrinus, ceteramento Philoponus, pluvias scripsit grammatica, philosophica, eritomica, rhetorica, scilicet quae litterae & aliae sunt. Scripti & contra decetas & decretis Proclitiq; & contra Simenam sed lamen ab Ecclesia delictis in tractatis, vnde quae tres Deo afferunt, rescurrit, & in omnibus catalogis admittuntur. Ita de Philopono Suidas. Quodvero pertinet ad eius scripta aduersariis Proclam Lycaon, magnum quidem sibi ex eo tandem conculcavit, quod aduersarii simplicem hominem, qui scriperat in Iohannes Porphyri contra regnum Christianum, stylum exuivit. Sed etiam haec sit, dum de Proculo agit: Hic illi brevissime, qui alter a Porphyri impetu longius & contumeliosus contra Christianos exire: sed Iohannes Philoponus patet, quae impropria refutant, cum in Graeco etiam, quae excludat, rident atque reditum se offendit, hec Sydne libris Proclitiq; & de rege Iohannes Philoponus ex qua sibi ceterum & de ceteris, & grecis compatabat: sed eiusdem in cogitationibus suis, non Gentilium duxit taxatique hereticorum, verum Orthodoxorum dogmata confutare aggregatus est.

Potest certus Philoponus indignum factus est, quod non soli inter Ecclesie magistrorum adnumerari meruerint, sed etiam inter Christianos adscribi: Etenim & de eo scribit Photius in Bibliotheca, ab eodem implor elaboratum, sicut in exercitorum aduersariis resurrectionem mortuorum, non & Christianos irritit: aduersarii que tradidit scripsisse Theodosium monachum, item & Canonem, Euagrum aet; Theronites, sicut omnes hi heretici filiorum non alienientes Concilio Chalcedonensi. Author est Iohannes Photius, scripsisse eundem Iohannem Philoponum in Hexameron opus aduersarii Theodosiorum Mopsuestium, quin in eodem argumento versatus fuerit, & rufus de eodem: Philoponus (inquit) homo infensus librum scripti aduersarii quamcumque Synodam. Idem quoque affirmit Photius, ex parte Acta diputationis Seuerianorum aduersarii Trinitatis habuisse coram Iohanne Episcopo Constantinopolitano fabulino imperatore, Canone & Euagro aet; ex parte aduersarii Trinitatis aet; vero Paulino Stephano Trinitatis Philoponi defensibus, im-

piis, & que omnibus. Hec monstra his temporibus peperit Oriens inter se ipsa mortibus conflictantia Theodora Augusta aspidum sua ferente.

At quomodo intelligendum sit, quod dictum est, Philoponum negasse resurrectionem mortuorum, exit ex Nicæphoro declarandum: non enim ut animas dicret sine corporibus celesti gloria fructuras, sed eas aliis corporibus, induendis, illis quidem ex nihilo creatis, quod videlicet alteretur corpora nostra corrupti secundum formam arque materiam. hæc siue Nicæphorus & Philoponus sententia pluribus: qui potius ait, ipsum alteruisse materiam simul & formam corrupti, hæc addit: Ad hac confirmationem, sive interius & sibi hanc mundi, ac rufus non mundus esse, non alteram afferit: Statim etiam resurrectionem mortuorum esse rationabilium videlicet animalium cum corruptis corporibus indissolubilem vniuersam. Quibus sententia resistent Canon, ipsum inulta & lucubrationes eius (scitur a me dicere) rescripsit, quoniam eis antecepit. Canon 179 corpora dicitur non secundum materiam, sed tantum iuxta formam occidente, & deno reformari, præstabilitorem speciem materiæ ipsa recipiente, &c. Propterea quidem est Philoponi heretici ex Origene accepta ad posteros, qui imbutus Euthychius Constantinopolitanus Epilocus confutatus est a Sacerdotio Gregorio Papa tunc finet Romane Ecclesie diacono, & Apocleti filii agere Cœlanticopolis, ut suo loco diceret.

Quinam autem fuerint Philoponi heretici confutatores, præter hereticos illos superiores nominatos idem Nicæphorus in eis docet his verbis & Cum (inquit) pleisque aliis scriptis suis ex appugnauerunt, tum Leonitus monachus omnium maxime egregium lumen tristis capitum contra illi confessus, quo simus & heretici cari profusi eritis, & plam nostram sententiam valde confirmas: post hunc & admirabile illi diaconus ac referendarius Georgius Pyrides equaliter sua coetaria illius, quoniam erat aliquanto junior, iambo pulcherrimus, quo scribere conseruatur, confutans scilicet, & in eo prefertus, quod licet Philoponus confitentes Catholicis, duas esse in Christo unitas naturas, alietam diutnam humanam alteram; errare tamen, cum adderet, facta vno, non amplius duas, sed vnam tantum compofitam esse naturam, ex quo Monophysitarum heretici pullularunt, & Monothelites progrebuntur, hunc igitur confutaturus Georgius Pyrides, rem ferians ludico tempore, ad hunc modum absurditatem illius refert:

—Vnde tu dicas tu misericordia regi misericordia,
et regi misericordia regi misericordia & regi misericordia,
regi misericordia regi misericordia regi misericordia.

Hoc est:

Vnam atque mox vnam lapillo computat:
At vnam & vnam forte si vnam dixerit,
Puer vel ipsi tale dictum riferunt.

Subdit Nicæphorus: Quod autem verisimili hinc expressum, sic habet: Prosternit (inquit) Philoponus philosophorum omnium Laboriosissime & sapientissime, duas naturas in Christo, unitas esse, vnam diuinitatis, & vnam humanitatis: Si ergo duas naturas diu in eo diuine sint, quoniam diu in vnam rursum contrahitur vna natura, & vna diuina sunt non vna, &c.

Rufus autem aduersarius huiuscmodi hereticos ex Seuero descendentes, præter eos, quos recensuimus, addit Photius in Bibliotheca sua. Ephrem Episcopum Theopolitanum, Antiochenum feliciter egregium commentarium confutans, qui perfingit Seuerianum hominem Iacobum, quem diximus, a quo sunt Iacobites denominati, ibique aduersarius Baradatum, Euthybetem, & ab his Trifagiis, in quo quidem commentator ait explicatum esse Arianos filios, ubi naturam & hypostasim idem esse vultus est aliquibus affirmare. De eodem quoque Ephrem addit Photius, commentatoris elucubrante aduersariis eos, qui verba Sancti Cyrilli impugnabant, quo & heretici Seueri apertissime confutant: addidit illi his adhuc tractationem aduersarii Anatolium Sebasterion, aet; insuper difertam apologiam pro faciolancia Chalcedonensi Concilio.

Quod vero pertinet ad Iacobum quem (vñz) Photius

XXCI.

LXXXVIII

c. Nicæph. li.
18. c. 4. 7.

LXXXIX.

d. Eccl. lib. 18
c. 4. 8.

XXC.
EPHREM
EPISC. 34.
TRACTAT.
SCRIPTA.

Ephrem

DISTALOBO,
A QDO LA-
COSTIT. 1
a NICEPH. II
13. cap. 32.

Ephesini Antiocheni, Episcopus ius s. scelitus era
missus de eo Nicophorus haberat et sub poena, à quo eum
quaque Lectorum habet et denunciata, electus in Syria gen-
eris, obsecrum praecepit & colligavit, qui etiam Zamzam
precepit summanus securatum est conservatum. Hi Ecclieca et
& Diocesi, Coepheque pietate Petri acque Scutis dogmata re-
cepit, magnopere id apud Syros propagare studuit, ne ipse
Monophysitum arceat Theophilacitatem dogmata &
infideli. Enimvero ex quae dictissima, tunc Monophysitum
opinione apud Syros predicante, magnum exercitum est dissidi-
um. Nam non recte opinari auctoritate, Melchite appellatis sunt,
quod sancti iam quartum Synodon & Imperatoris enim ipsius (Mel-
chitecum Syriae illi) confitentur. Qui quatenus dicitur, eni-
ferunt multa varia per hanc etiam nomine. Localiter ramus maxime
sunt cognoscunt, propter aquilonem, quem dicit. Monophysitarum
heresi fluvio Iacobu adseruntur. Qui etiam in auctoritate ali-
cipient, ut Monophysites solliciti, & Theophilacitatem, & trucidati.
Locum autem armaturam quaque folla duxit. Ex eis
heresi multiplex est, & et quippe dicunt, heresum omnium
confundunt sententia. Nam cum Ario avertiret in eo quod Denys Ver-
bi naturam mutationem dissimilans heldebant, carum anima
cararent afflumpos discunt. Cum apud hanc autem, quod cor
Denys mentitur, ubi in qua diuina natura amissione
mentisque vim operari possunt perire dicunt: atque hereticos
non in laudis, deputatis ipsorum opere, sed in ipso arrogant,
Magistri bormilli, quos dicitur esse post Iacobum & Fa-
thum & Mandatum. Et quandoque illi Deum Verbum in-
corruptibile & inextinguibile & incorruptionem alienum &
fatuus, non posse coniugiantem corpus suum, argueret
caro fuit, nobis fuit tantum fidei more exhibuisse, excus-
tumque illa opinione quodque auctor cursum & in mem-
oriā dicitur conseruari, si quisq[ue] fons latius sit in eis, di-
cunt.

Multos vero erant Deum Verbum boni intenti ex Virgine
cor u. afflumpos negantes, sed ipsi immutabile modo mutatum
& caro sicut in transfiguratio locum per Virginem suam. &
trans diuinitatem, que circuuntur & dominus regnantes. Virgo
affixam, candenteque sepulchro tradidit afficerunt. Atque si-
dem etiam in auctoritate Clodii secundum carnem derrogant, &
tam in felicem transumanphantiam in illis factam esse dicentes,
Et non sicut nisi per interdila participationem, sed ad quindam
temporis mensu tempore extenderunt, Annuntiationem simul
& Nativitatem & Baptismum Christi celebraverunt. Quoniam
multe adiutori Eusebii dicitur, nam ipsorum opinionem astruire
conventi, solunt atque inducent: ac veluti Monophysitarum &
Theophilacitarum & Apollinaristarum & Monophysitarum
heresitatem credunt. Coephe Patri auctoritem terfa-
ctis byzantinae validi compediuntur. Hac de Armenio-
rum dicta heres, Jacobo post Severum originem hoc
ipso tempore ducente: quod ostendimus, dum aduersus
eumdem Iacobum ex filio vidimus, sempitile Ephri-
Epilicopum Antiochenum, qui hoc tempore etiā praeterea
Ecclie syriacae nihil est, ut ad posteriora quis tempora-
lam refutet.

In quos repes atque dampna, inuita loca, scabia,
abditosque recessus per tupe & precipiti, praetibi; &
cupula, immunitum ferarum laribus incertum à recto
fidei errantibus aberrantes humana mente. Eni quomodo
monstrum mortale horum cunctarum, partaque hosti-
tenda, ex parte deorum a simulacra. Ut ex his ipsius
prudens qualiter intelligere valeret. (Secundum illud
Iob) ubi lux habebit, & tenebrarum quis locus sit, ut
quid que dicit vnumq[ue] nō quod ad terminum suum, &
intelligat fermata domus eius: cognoscat scilicet, ubi sit fi-
des Catholicæ, viuero heretici habitent. At non hic fi-
nis porcentiorum: alia adhuc prodierunt ex cornu be-
ficii capitula, ut Tonga ista super et triplex confecta à Gen-
tilibus monstra, vel septem in capitulo hydram: praetere-
num casus superius recentias ex Seuero progenitis heretici
ad cuncta pietatis tradit. Nicephoras à Caucabab-
diis a loco quadam ita denominatos hereticos, Ange-
litæ etiam & Damavitanas ita dicos ab Epiphonis & lo-
cis istis nominibus appellatis: nam Angelitas ab Ale-
xandria loco, cui nominis etiam Angelus dicitur, radis: qui-

IUSTINIA IMP. o. AGAPETI 53r. 287
THEODATI REG. 1. PAP. 1. Annales

bis præterea additæ & Tertullias, Petras, arque Pauli-
tas, quorum sūi Petrus, al. i. Paulinus Scutianus, sed ab
inueniunt diffidentes confectabantur.

Gignebarunt hæc nostra potissimum in Egypto,
quæ mox post orum in leprosa singulatas convenerbant &
dente: ut plane accidenterit Egyptus secundum illud Pro-
phetum: Concurrit fatus Agrippa aduersaria & Opprise,
& paginas vir contra fætem suum, & vir cuncta amicis suis,
ciuiis et aduersarii invictum, & regnum aduersarii regnum: &
rumperunt fatus Egypti in riperibus suis, & tonitruis eius pra-
cipitato: & interrogant simulacra sua & statuas suas &
pythones & asiles, donec per fecera quæ sub-
dirunt virtutem: Et tradidit Agrippa in manus dominorum crudel-
ium, & rex fuit dominus vestrum, ut Dominus Deus vestrum.
Ad hæc plane lucræ devenit feruntur atque defoliatione
et quæ cancri manifestari ob oculos posuerunt
tam in Egypto, quam in aliis Orbis regionibus a Carbo-
lica fide religio, nemo non vider. Ad Acephalorum
capitibus multipli cibos habentes.

Iam vero ad Anthemium Constantiopolitani
Episcopum hereticum fabrigit hoc anno in locum
Epiphanius ab impia Theodora Augusti redemans. Ita se
comparat velipsa Anthemi, inquit, ut cum ne-
fandus hereticus esset, bladeret raven in omnibus ap-
pare Catholicas, probans Chalcedonensem Councilium,
& reliqua, quæ veri Orthodoxi probarent: Sed et adiecit,
quod cum de eis heretici sparsum erat, sed homo
cum de purgatiorum dum eorum ipsi Iustinianus Imp.
difficiliter verbis profecit est, se in omnibus alienis futuris
iis, quæ Apollonica fides sentienda prescriberet: hoc e-
nam mali evidenter signum ei potest videtur ut quæ
fecerunt sententia, quæquidque ad Ecclesias Roma-
nas credendum ostenderet, enalienti, ut le Catholicum
deponerent. Sed accipe cuncta hic contexta in ipsius
Anthemi damnationis sententia à quâma Synodo
promulgata veris illis:

Cunque sic obirent modum Ponitissimum Anthi-
mum, apudmodum dolum est: pudicum potest optare de-
partere antiuersarii Dei Ecclie, ut talis me, & contrarium quam
divisa vocis dant, pro congregando reprobando omnes Dei cultu
disponunt exstabat aduersari omnes ut ita dicam Ecclie, ut
periclitare volunt antiuersarii Ecclie, ut antea p[ro]p[ri]o
Imperatore noctis laberis reformatus in multis dimensione
funderet. Denique paulatim hanc corruptam significavit, &
multo quidem in opero sancti Synodus. Nisi tam docim
in primis Ariani, Constantiopolitaniem contra impium Ma-
cedonem, & Ephesum primam contra impium Nestorium, &
Chalcedonem contra impium Eusebium, saltem ipsa ha-
bit in pars Duxi: sed cum infra ipsa Synoda efficiat fama
memoria letitiae, et omni labe, tamen tempore alter vel
perpetui, vel periculis sanctissima Dei resplendens celebrazione
ipsorum predictarum, ut in eis quidem sanctissima Dei Ecclie, res-
tendit visus veliter a rectis ipsorum confessiōnibus, & neque ma-
gnum Ponitissimum, n[on]e venerabilissimum Primum, qui pro sa-
bato resuscitare, & omnino tolerare, ut aliquam defensionem dat.
& paulo post: In talibus enim cum se ipsum magnus Imperator
dispuerit, ad mercenariam sibi renovaret, Constantino Prince-
psip[er] sollem quia dicit g[ener]aliter e[st] per e[st] reportare
referendam omni potenti ratione de ea, quae in nobis est, &
nihil plus nisi, sed ad eum serenitate deceptu[m] rationibus
vix, premis[er]e emere facere, quæcumque summum Ponitissimum ma-
gno etiā apostolice decerneret; & ad antiuersarii patriarchas
scripti, se ipsi ex omni apostolice fedem, h[ab]itu quoque de pri-
mordiis Anthemi capiatis, formam ad tempus induen-
tis Praetulsi Orthodoxi.

Hæc cum ita se habuerint, non vacat impotuisse fa-
spicione epifilia illa nomine Agapeti. Papæ volgat ad
et omnib[us] inscripta, quæ etiam heres Euichiane i-
plum redigit: etenim in hac similitudine ab Antimo ne-
quaquam detecta atque dimissa fuisse, a prequam fe-
quent anno (ut dicunt) se conciliis sp[irit]e Ponitissim[us] Con-
stantiopolis intercesserant quafi prefessor fidelis Ca-
tholicus & communicator apostolice sedis est habens

idem

XXCVII
SVERILLI
STOLA NO-
MIRRAGA +
PFTIPAP.

XXCVI
ANTHIMI
LVNDI VI
DIXIT
THOLICVS

Quinta
luna ab
XXXVII
SVERILLI
DIXIT
ANTHIMI

g. 1. Petri.

idem Anthimus ex sua ipsius (vt dicitur eft) publica profefſione, qua se cuncta recipere, que Suminus Pontifex credenda praefcriberet, publice ob omnium oculos, conramque ipso Iustinianus imp. testatus eft. Sed & ex falso & numero Confalum nota Iustiniani quartam cum Theodato seu potius Theodo colga, detegitur impostura: cum dana ipsa epiftola reperiatur anno superiori Kalendis Maji, ex his, que superius dicta sunt, certum eft, num non Agapetus, sed Ioannes eius praedecessorem fedisse in hunc vique annum Romanum Pontificem. Sed & longe diuersus stylus ab aliis Agapeti epiftolis, alterius effe loquax in parentis fatis indicat. Neque enim quicquam conueniens fuerat Iustinianus Imperator apud Agapetum de Anthimo, sed tantummodo de Cyro & fecit, eius. At de rebus Agapeti & Anthimi sequenti anno fuisse agendum erit.

Quo vero iuncta cuncta eiusdem Agapeti hoc anno rem ab ipso Romae gettarum, seu potius qua aegida concepserat animo perfecit, nisi bellico tumultu impeditus fuisset, nempe de publica Romae facta Theologie scholis cegeatis. Caffiodorus narrat his verbis: *a Nigra erga can beatissima regato velis Romae, ut sicut apud Alexandriam multo tempore fuisse traditur institutum, nunc erat in Nigra citata Syrum Heleni scolae seruit exponit, diuina scriptura iocundata expensi in utre Romana profetas doctores (scola potius accepit Christiana, unde anima suorum eternam salutem, & captae per syriacos Fidei lingua conseruit. Sed cum propria leta sonoritate, & turbulenta nimirum in Italicis regno certamina deprehensa nomen nullatenus valuerit, insuper quoniam non habet locum lex, pars temporibus impetrata, ad hoc diuina charita ut pater eis compulsa, ut ad vicem magistris, introductoriis vobis libro (scilicet Denico prelato) conficerem, per quos (sic ut stimo) & figuraram dominarum seres, & famularum litterarum compendia nostra Domini munera pandentur, luce de his Caffiodorus in eo laborans, ne duota Latinitas inter barbaricos rupit omnino filium secreter. Agapetumque tradens hoc ipsum optime de rebus Theologicis faciendum, utpote quod eis utratt Liberatus diaconus b) in Ecclesiasticis rebus apparet eruditus.*

Sed fuit admiratione, ita & obfertione dignum ei confidere, non extitit haec enim Roma qui in scholis publice sacras litteras proferentur: vt ex hoc magis intelligas pueritatem Apostolici fontis Romam iugis sciantibus, & in viuenter. Orbe aquas limpidas decantant: cum non pro arbitrio differentium, verbiq; pugnantum hominum ut siebat a Grecis, ob id que diuersa tempera erroribus fatigatis, facia dogmata Romana Ecclesia definiunt, sed quas Apofolica tradita a maiorum deducta, a patribus feruata accepterit, hac ipsa, utpote sacro fandis aviuersis Ecclesia feruanda atque immobiliabile lege cultodienda eadem Ecclesia Romana praefcriberet, quam certe omnibus Orbis Ecclesiis diligenter in huius Apofoliscarum infinitum confidem, cum ex sancto Ireneo, tum ex aliis antiquis Patribus Iepensis abunde demonstratum eft. Quod enim omni libi Gentilitatis infans ipsa Romana antiquitatis summa & cultrix in rebus dubiis Sibyllinos libros considerare cogitare, utpote fepulcris erroribus; principis fida ea venient, quas ab Apofolico omnium praecipuis sacras traditiones acceptit, eadem fida cultodia conseruata in rebus dubiis confundere, & ex eis responda dare querentibus confundere, cunctis veluti diuini oraculam accipientibus, quae scilicet nomina ex Apofolico fonte manant.

At vero ne videretur Apofolica fedes Apofolici iniuria traditionibus repulsa scientiam & examina declinasse, aque refugile discussiones, quasi verita ne confundantur, que simpliciter feruanda proponerent: eadem ipsa postea que do ciuile, in scholis differenda, & quoniam omnibus ventlanda proponit (ut de auro obtrito fieri solet, quod Lydio probandum lapide vincicunque utique & tempore liberter offert) occasione praeferrim hereticorum, qui pura sunt arque sincera esse adulteria clamantur: *Festu enim quondam tempus* (inquit Gre-

gorius Nazianzenus c) cum res nostra florarent, ac praeclare se haberent, cum nimorum superflua hec & verborum lepose atq; arte facata tractatio Theologie ratio ad diuinum si cautes ne additione quale habebat: vernis idem erat calamus lucere inuersionis celeritate affectuum fallentibus, & omnigenis & latius corporis flexibus peccatores ludificare, quod nonnunquam ac curiosi de Deo vel dice- re, vel audire: Simplex e contra, ingeniosa oratio atque doctrina pietas eximilatur. At postquam Sexti & Pyrrones, & contradicendi bloudine incitata lingua velut gravis quidam ac malague moros in Ecclesia nostra infelixiter irrepit, quodque actiones liber de Atheniensibus narrat d, ad nihil aliud vacans, quam ad nos aliquid dicendum vel audiendum, tun ciamque opus sit Ecclesia Catholica tractatoribus ne quod si firmi priuideretur in hac parte, aduersus moles librorum obloquentium derelictum in fidem Catholicae hereticorum, cuncta, que sunt fidei Christianae, aduersus eosdem diffringere omni genere argumentorum vera, certaque, firma atque solida demonstrare. Sed ad scholas Orientis reuocemus orationem.

De scholis autem Nisibitis, quarum meminit Caffiodorus, eft mentio etiam apud Iuniliu Africanum Epifcopum in libro ad Primum legatione fungentem his annis temporibus. Constantiopolis vbi ait: *Duo tamen alios reverendissimos coepi scopos tuos vixit Constantinopolis peregrina pronuncia coegerit veritas, ex cuiatris affectu in nostrum collatione proximum perueniens. Tu autem more tuoribus ante quasquis quia quis est inter Grecos qui diuinorum librorum studio intelligentia flagaret. Ad hanc respondi, radice me quandam Paulum nomine, Perfectione, qui in Syrum, (scola in Nigra vnde eft eiusdem, vbi dum a lex per magistros publicos, sicut apud nos in mandatis studii grammatica & rhetorica ordine ac regulariter tradiuntur, & cibicibus his regulas aliquot ab eodem Paulo acceptas, conseruitque ex eis librum illum de Patribus diuini legis inscriptum.*

Sed quinam fuerint bellici tumultus, quibus (vt vidimus ex Caffiodoro) hoc anno flagrare Italia cepit, iam dicamus. Fuit id bellum Gothicum, hoc anno (vbi viii anni exordio dictum eft) ac Imperatore Iustiniano captum, cum videlicet idem Augustus annum nonnum Imperij inchoaret, de quo Procopius f: *Imperator vbi iuxta dabo eft, quemadmodum cum Amalafonha aitum suscit, confestim ac bellum parabat annos novenos postea Imperio, feliciori progreffu per Mundum Praefectum Illyrici Dalmatianum Gothis subiectam inuidentem, Salomonem utpote expugnatam tradit, fed & per Belisarii Sicilianum tentasse, eademque potum esse affirmat: hincque vni Belisario accidisse, ut triumpho antipatrus Confutatum, eundem triumphantis pariter depouerit, apertis & claudens annum quam felicissime.*

Subdit de eo ista Procopius: *Cum Belisario itaque aitum quatuor dicas queat, longe felicior: quippe qui vniuersaliter res consenserunt, Sicilia impes in potestatum redacta, poferente Consulatu die Syracusis ingressus plausu ingenti excopis, aurorum manufactum vim magnum circumplanum iactauit in turbam: nec seorsim ex industria falcum, sed forte qualem Belisario omnino contigit, qui vniuersam Siciliam Infulas, somaria recuperasset, ea ut die Syracusis euerberat, quid & e Consulatu finiretur, falecipion ante minus. Hincque Procopius. Quae haec loca sunt, sequenti anno magis oportune dicentur.*

Ad inuidandam autem Italianam, quam forti robori Goti tenebant, vilius eft. Iustinianno Imperatori Francos sibi federare coniungere: ex pietate potissimum ad eos aduersus Gothos permouendos argumenta deducens: quod enim fecerit Francos Catholice fidei studiofissimos, facile ipsi fuisse, ut bellum Gothis inferrent, quos constaret esse Orthodoxae fidei perduelles, utpote impios Arianos. De his enim ista Procopius habet g: *Litteras deinde ad Francos Iustinianus in hanc sententiam misit.*

Nostra ditio Italiam per vim Goti ceperunt, nec solam

N
reflexione

XCVI

XCIV.
FELICI-
TAS BELI-
SARII.

Procop. de
bello Goti.
lib. 1.

XCV.

XCIL.
DESCHO-
LIS NI-
SIBITI-

d. A.D. 17.

c. 2. Cor. II.

2 Greg. Na-
tural. in lan-
Atkam.

3. A.D. 17.

4. A.D. 17.

5. A.D. 17.

6. A.D. 17.

7. A.D. 17.

8. A.D. 17.

9. A.D. 17.

10. A.D. 17.

11. A.D. 17.

12. A.D. 17.

13. A.D. 17.

14. A.D. 17.

15. A.D. 17.

16. A.D. 17.

17. A.D. 17.

18. A.D. 17.

19. A.D. 17.

20. A.D. 17.

21. A.D. 17.

22. A.D. 17.

23. A.D. 17.

24. A.D. 17.

25. A.D. 17.

26. A.D. 17.

27. A.D. 17.

28. A.D. 17.

29. A.D. 17.

30. A.D. 17.

31. A.D. 17.

32. A.D. 17.

33. A.D. 17.

34. A.D. 17.

35. A.D. 17.

36. A.D. 17.

37. A.D. 17.

38. A.D. 17.

39. A.D. 17.

40. A.D. 17.

41. A.D. 17.

42. A.D. 17.

43. A.D. 17.

44. A.D. 17.

45. A.D. 17.

46. A.D. 17.

47. A.D. 17.

48. A.D. 17.

49. A.D. 17.

50. A.D. 17.

51. A.D. 17.

52. A.D. 17.

53. A.D. 17.

54. A.D. 17.

55. A.D. 17.

56. A.D. 17.

57. A.D. 17.

58. A.D. 17.

59. A.D. 17.

60. A.D. 17.

61. A.D. 17.

62. A.D. 17.

63. A.D. 17.

64. A.D. 17.

65. A.D. 17.

66. A.D. 17.

67. A.D. 17.

68. A.D. 17.

69. A.D. 17.

70. A.D. 17.

71. A.D. 17.

72. A.D. 17.

73. A.D. 17.

74. A.D. 17.

75. A.D. 17.

76. A.D. 17.

77. A.D. 17.

78. A.D. 17.

79. A.D. 17.

80. A.D. 17.

81. A.D. 17.

82. A.D. 17.

83. A.D. 17.

84. A.D. 17.

85. A.D. 17.

86. A.D. 17.

87. A.D. 17.

88. A.D. 17.

89. A.D. 17.

90. A.D. 17.

91. A.D. 17.

92. A.D. 17.

93. A.D. 17.

94. A.D. 17.

95. A.D. 17.

96. A.D. 17.

97. A.D. 17.

98. A.D. 17.

99. A.D. 17.

100. A.D. 17.

101. A.D. 17.

102. A.D. 17.

103. A.D. 17.

104. A.D. 17.

105. A.D. 17.

106. A.D. 17.

107. A.D. 17.

108. A.D. 17.

109. A.D. 17.

110. A.D. 17.

111. A.D. 17.

112. A.D. 17.

113. A.D. 17.

114. A.D. 17.

115. A.D. 17.

116. A.D. 17.

117. A.D. 17.

118. A.D. 17.

119. A.D. 17.

120. A.D. 17.

121. A.D. 17.

122. A.D. 17.

123. A.D. 17.

124. A.D. 17.

125. A.D. 17.

126. A.D. 17.

127. A.D. 17.

128. A.D. 17.

129. A.D. 17.

130. A.D. 17.

131. A.D. 17.

132. A.D. 17.

133. A.D. 17.

134. A.D. 17.

135. A.D. 17.

136. A.D. 17.

137. A.D. 17.

138. A.D. 17.

139. A.D. 17.

140. A.D. 17.

141. A.D. 17.

142. A.D. 17.

143. A.D. 17.

144. A.D. 17.

145. A.D. 17.

146. A.D. 17.

147. A.D. 17.

148. A.D. 17.

149. A.D. 17.

150. A.D. 17.

151. A.D. 17.

152. A.D. 17.

153. A.D. 17.

154. A.D. 17.

155. A.D. 17.

156. A.D. 17.

157. A.D. 17.

158. A.D. 17.

159. A.D. 17.

160. A.D. 17.

161. A.D. 17.

162. A.D. 17.

163. A.D. 17.

164. A.D. 17.

165. A.D. 17.

166. A.D. 17.

167. A.D. 17.

168. A.D. 17.

169. A.D. 17.

170. A.D. 17.

171. A.D. 17.

172. A.D. 17.

173. A.D. 17.

174. A.D. 17.

175. A.D. 17.

176. A.D. 17.

177. A.D. 17.

178. A.D. 17.

179. A.D. 17.

180. A.D. 17.

181. A.D. 17.

182. A.D. 17.

183. A.D. 17.

184. A.D. 17.

185. A.D. 17.

186. A.D. 17.

187. A.D. 17.

188. A.D. 17.

189. A.D. 17.

190. A.D. 17.

191. A.D. 17.

FRANCI
ADVERSUS
GOTHOS
VOCAN-
TIVR.

XCVII.
OPTIMIS
LEGIBVS
IUSTINIA
VICTORI-
STES.

XCIIX.

a Nouell. 1.
NIT. TVR.
DIVINOAV
XIILO IV-
STINIAN.

b Nov. 75.
XCI.
FVRGAT
ORBEMAS
IMMVNDI.
TISS IMP.

refutare hanc nobis haudquaque decernunt, sed iniuria
in super nos offere, nec toleranda quidem nec medocri, quo-
crica exercitus aduersus hos mittere coguntur. Vix vero par-
fuerit, nobis hoc bello ut auxilio sit, quod vixique virisque
nolentrum communis velior illa acerba de Deo opinio facit. in
Gothos que edum, vi Arianorum errores reincidentes detestan-
dos, hacenus littera. Subdit vero Procopius: Huius
tempore Imperator prescrivit, & Francorum Principios magna
pecunia condonatu, maiores se pollicente daturum, vbi bellum
retra fecerint. Franci vero hoc pacto illaci, bellum se promptius
genui pro promittunt. haec ipse: cetera autem inferius suis
locis.

Ita prospere cuncta cedunt Imperatori, quod sa-
pe incedendum est, dum perinde atque omni seruitus
bello in summo otio, tranquillaque pace dies duce-
runtur, præterea cura (vt diximus) vixit eti, nisi vt
nous semper iteratis legibus Catholicis veritati bene
confutum est, & quam insufflante per provinciam
rum Praefitis vnuerunt administratur Imperium,
& succedentes diuersis ex causis priatos mores legum
false succiderunt. Id quidem indicant multe places fan-
tiones sub diuersis unius collocate ab eodem Imper-
atore hoc anno editas; nempe sub Consulatu Flavij
Beliarij: fed in nonnullis earum errore pro libera-
tiorum illipsum, vt loco V. C. Coniquid est, Vi-
to Clavigero confite: putauerit imperator scriptor per
illa elementa significari Vicarium Praefatum, atque
loco V. C. Conf. scriptilice Vice Confide, quod me-
cum minime emendandum a tot clarissimis iurecon-
futis miratus sumus. Sic igitur cum in expeditione cel-
er ex exercitus, erat ipse totus Imperator in legibus fan-
ciendi, probebe scies leges etiam ipsas potentissima
eile ad hostes vincendis armis, id in Institutionum
exordio haec ipsa voluit sententia declaratum:
Imperialiorum magistrorum non solum armis decoratum, sed
etiam legibus eripe armata. ita quidem armatam le-
gibus dixit: quod faciliter intelligetur ad hostes sup-
tendendo præstare leges armis, qui prorius obtuse atque
inutilia omnino redduntur: cum iniustitia viget,
principio mores inurgunt, & inulta sceleris dominan-
tarum.

Potro de Sicilia hoc anno Romano Imperio Go-
thorum manibus vindicatus mentionem habet idem
Imperator Nouella constitutio hoc anno sub eo-
dem Consulatu Beliarij data ad Ioannem Praefectum
Prætorio, de Proconsule Cappadocie: ybi finit, &
quam de Deo fiduciam conceperit ad ea, quae reliqua
eileen preclara, notum facti, cum ait: a Quare summo a n-
on studio habita effecta, vt magnis etiam opes deficeremur:
quemquam in tali sumptu & magnis bellis, per que Deus
nobis dedit, vt non solum pacem ad finem delixerimus, & Vne-
didos, Alanos, Mauritanos, sydegerinos, & totum Africam in-
super & Siciliam recuperaverimus: sed & hominum gemitum alvea-
mus: quod Deus novi sonnet, vt & cetera gentes, quae se-
corda sua Romani amferunt, cum ad virisque Occitanos ter-
minus teneant, iterum divites nostre ad amaguimus, quas nos
dum, feli auxilio ad meliores statum redigere proponamus.
Neque quicquam detraciamus eorum, que vel ad extremum
pertingant, sedulitatem, negligi sonit & inuidit, ceterisque
laboribus ingens præstabilitas nostra virtus: quae honesta na-
tura modis patiatur, stentis, hinc & alia ipse ibi hoc
anno. Redacta vero sub Imperio Sicilia insula, eam
Prætori morte maiorum Iustinianus tradidit gubernan-
dam.

At quid exsoluit pro tota Deo acceptis beneficis
Imperator? illud, quod maxime ipsi Diuinitati gratum
eile fentier, neng, vt ab omnibus turpitudine emunda-
ret, (quoniam fas est) Imperii primariam ciuitatem &
omnes provincias Romano Imperio subiectas, in pri-
mis vero eas, quas Deus ipsi recente subeggerat nationes,
quas omnes como potenter luxurie expurgaret, exau-
xiens omnium known cloacas, in quas vndeque infi-
rentur veribus inlumenda cadauerat. Nouella edita

fandione, qua velut scopula verteret colligetas vndeque
forbes. Ad finem enim anni huius, vbi acceptorum
in eo à Deo beneficiorum recensuit rationem, adde-
lue omnes lenonum turpitudines Deo iniuisas ad Con-
stantinopolitanos ciues inscriptam functionem promul-
ganda curauit nec ipsi id fatis, sed & addidit, ut ampli-
flimum monasterium excederet ad recipieendas
misericordias profuntas ab ipsi summis, qui respicentes
Deo videntiagi penitentia deferire. Tantas autem
res Christianissimo Principe dignas laud compendio
in narratione angustandas esse existimamus: sed in pri-
mis ipsam adhuc lenones editam ab eo rationem,
ob exactam rerum cognitionem, quo magis eiusdem
Imperatoris pietas cluicit, & animi puri candor ap-
pareat, hic describendam putauimus: sic enim leha-
bere.

Et antiquis legibus & iudicis imperantibus sati obstat vi-
sus eis lenonum non & causa, in tantum, ut etiam plurimi
contraria tales delinqentes ferentur legi. Non autem & iudicium
posita contra eis, qui sic impie agunt supplicia exanimis, & si quid
restituunt eis a nostris praedectoribus, etiam hoc per alias correctio-
nes leges & interpellationes nobis facta, et rurum imperant pro
tulit negotio, in his maxime ciuitate communis, causam non
defleximus. Agnoscamus autem quodiam vivere quidem sicuti, ex
causis autem crudelibus & odio excommunicem fibemus nefandorum
inuenire luxuriam, & circumire provincias & loca pharmi, &
innocentes misericordias desipere, premitentes calceamento &
finitimam quedam, & his venari eis, & deducere ad hunc scelus-
mam ciuitatem, & labore constitutas in suis habitacionibus, &
causam ei inferendam dare & vellem, & despici tradere ad la-
xum, etiam etiam volentibus, & omnem quicunque materialibus ex cor-
poris carior accidere ipsos accipere, & celebrare coniunctiones, qui
sype attempus, quod ei placuerit, observantiam impiam hanc &
scelusam functionem implentes. Quasdam vero etiam etiam si-
dejores expecte, & in tantum procedere illuciam actionem, &
in omni pene bac regia ciuitate, & in transmarinis eius locis, &
quod dectiu est, iuxta sanctissimam loca, & venerabilis domus fontis
tale malum sita ut primum quidem in vltimis partibus ciuitatii of-
ferat, nam et ipsa, & quae circa eam sunt, omnia talium plena
finit malorum. Hoc igitur iudicium aliquis nobis secrete denunciavit:
decide etiam nuper & significissimum Praetori a nobis talia iniqui-
tate, precepit hoc eadem ad nos remittereat: moroz, audirem &
indiscutiblemente Deo benigno modo commendare causam, & vele-
ter liberare eis sceleris ciuitatem.

Sancimus igitur omnes quidem (secundum quod possum) ca-
stum agere, que etiam sola Deo cum fiducia sunt humani cum artis
dolis & nequitari quilibet talium ad luxuriam deducere: omnibus
prohibemus modis & nullis fiduciam esse posse meretricem, & in
debet habeat mulieres, aut publice præstiture ad luxuriam, & pro
alio quidam sceleris tali mercari, neque conscriptiones fieri hoc
percipere, neq; fiduciam esse exerceat, ut aliud aliquid agere, quod co-
agat mias & iniurias suam castitatem confundere, neq; ferare,
qua libet de cetero eius vestrum datione & ornamentorum for-
san aliis aliis, & inuitate sceleris etiam redit eu cuusen
quam contingit cautionem occupare, sceleris huius exponi: &
neque permittimus sceleris tenorem, si quid decederit cu, hoc ad ea au-
ferre. Sed etiam ipsos lenones, subveni extra hanc fieri sceleris man-
ciuitatem, tanquam perfidios & communis sceleris vagabondos
factos, & liberi ac ancillato, requeentes & deducentes ad huiusme-
di necessitatem, & desipentes & habentes eductas ad rueras coniunctionem.

Præconi Zanoni ita est, quia si quis de cetero presumperit inuidit
puellem

pillam a sonore & habeere ad receptaculum nutritam, & forent
cam non fieri deferentem qualem: lumen necesse est a fidelibus
Pratorum populi huic felicitate cunctis compreheſionis omnia
magis sollempne populi. Si enim pecuniariorum eos fuerit
vix & latrociniarum evadatores eleemos: quoniam non multo
magis collatari frumentorum & Latrociniarum eos coruscem permitti-
mus. Si quae cuncte patentes in sua domo querendam lenitionem, &
hunc suos propinquos operationes habere, & hanc deum sicut co-
gnoscens, non erant doma sua expuleri: sed ut deinceps libaratum
aut sollempniter penitenti, & circa ipsam penitentiarum habitacionem.
Si quis cuncte conscriptione de cetero in talibus preceptis perficit, aut
pudicum accepto fecerit nullum quidem se viriliter cum bruci finio-
dum venia aut coniunctione habere: Etenim fiducias non quidem
allegamus nisi ex proprio antea cuncte inuidia mandatis, &
ex sua predicatione corporis supplicium sustinuerit, & a magna hac
longissime cuncte expletetur.

Masire ita ut cuncte quidem vivere volumus & oramus, non
excessu inuitat ad luxuriam vitam deducit, nec impetu gare cogi-
tare emus invenimus nisi problemem, & factum ponimus,
preciosas qualitas in hoc felicitatis ciuitate & in eius circuitu: ni-
bilem autem & in locis foris posita omnibus, & que ad initio
regis facta repulsa. & que nunc denuo a Domino Dicitur data
fusa nova, & maxime in illoquo quod Dei dicitur, que circa nostram
facta repulsa, volumus cum cunctis partibus omnium tali necessitate,
& Domini Dei circa nos manus a permanente digna. Credimus
enim in Domino Deo etiam ex hoc nostro circa cunctis studio
magis ferme in Republica incrementum, Deo nobis omnina
preferita per talis opera conferente.

Quatenus ergo primi nostrarum cunctarum ac nos, frumentini
designatae, propterea haec sacra predicatione vittimur, ut cunctis no-
stris circa nos studiis circa cunctis ac piez atque labores no-
strae, per quos cunctis bonis collabori nostram Rem publicam spe-
ramus. Scriptum exemplarum gloriosissimum Magistru[m] muta-
tum est hunc modum verbis:

Vero cunctis haec manifesta sunt in nostra habitantibus Re-
publica, nec collabunt ut hec nostram cunctis sacra legem, in o-
mnibus actionibus propriis eam vittimam infundit: ut non sol-
lam in haec felicitate cuncte, sed & propaginari cunctis laboratur
la. Dominus omnium Deo pro aliis quod in labore faciliatur obla-
ta. Data Ead. Decretaria Confessio Antiqua Belisario V.C. Consule
hactenus constituta, hoc anno data: lequenti vero post
Confessio[n]em Belisarii addidit aliam & aduersus eos, qui
concupiscentia exigerent a mereitate, quod nunquam ab
cunctis arte recederet.

Adicunt etiam huiusmodi Imperator maxime pi-
us, quo veri Christianissimi Imperatoris specimen edi-
dit, amitterebiles illas multitudines profutatas ita lenio-
rum subiicio detegunt nequaque abducere, sed regia
minificencia in regia exciperet domos, vbi calidem alle-
das regis expensis curavit. De his enim ista Procopius b
dum euident Imperatoris edicta proclara recente: In
scripto istore enim Regie erat bellaria deinde: hoc Deo in hunc
modum conseruare Iustinianum Imperator, apud Byzan[tium] con-
seruare etiam Veneti representationem, non quidem
ponte, sed vires portaret, a leviori violenti accepte, co-
bante subiecto per singulos dies corpora vulgare, & variognosis,
quas in ferient, aduersus. Olim enim hic erat leniorum corpora
familia, quae qui ex lenioris officia litorum occupabantur, in
fieri possit alienum palchitatem vendentes, & illorum cunctes
caventes. Ex autem Iustinianis & Theodora Regia munera
putate nostri belisarii lapidarii cunctum expugnare, & ex-
cepisse leniorum nomine, insulare pauperum appressis & inter-
penitentiis frustis liberarent, dato illa libro vita & cunctis libe-
ratis. Ita igitur Ex administrante in littera, quod in dextra occur-
rit, operibus exercitum habere: priores Regis in celeste mona-
sticon committunt in respectum cuncte madiderunt, que pre-
per viam malestum pauperem agunt. Quapropter hoc ma-
lum conseruare, & ei frustindinem, cognominant Per-
secutionem. Multa persecutione prouocaverunt Reges ipsi, hoc mala-
famam loquuntur, multa præterea venalitate & sumptuosa in
prioris excellente ad consolandum insulare adficuntur, ne ad for-
mam sollicitum manu a quo modo signares sunt, hactenus
de his Procopius, hucque finis dicens de rebus ab impe-
ratore gestis post Siciliam vindicata[m]. Qui igitur crepta

à barbaris accepit à Deo regina, aliquam ex parte fathem
vicem pendens, ipse crudas à diaboli tyrannie Christia-
nas feminas in Regis collocavit.

CVIII.

Iam vero qua reliqua sunt Agapeti Pape anni huius
vidcamus accepimus ab Ecclesia Arelaten[ti] duas eius e-
piscopolas ad S. Caesarium Episcopum Arelaten[ti], prior-
item quidem de non alienandis bonis Ecclesiasticis, po-
steriori vero de appellatione Contumeliosi Episcopi
ad Apostolicam Sedem, datas ambas hoc anno, nempe
post Confusum Paulini, quarum prior sic habet:

Dilectissimo fratri Celsio Agapetu.

Tanta c[on]s. Deo proprio * & a Deo dilectionisime concessa, id-
que almonis proficiunt pauperum & circa tria fraternalia
affectum nostrum dedit, vi onerosum nobis mandatum esse inde-
mitu, quod annis vestris defidetis postulatis i[st]ud renovant nos ven-
tanda Patriam manifestissima confortata, quibus spectaculo preh-
ibentis predicatoris Ecclesie, cui nos omnipotens Dominus praefec-
conferuit, quilibet ritu ad alienam intransfere. Quam rem ve-
stre quoque sapientia credimus esse gratissimum, quod in nullo con-
tra prius definitio constituta vel regulis pro qualibet occasione
vel sub cuncte persona respectu ventre prejunctum ne tenaci-
tis studio, aut facilius rituatu causa hoc facere nos creditatis. Sed
almoni confabulatione iudicis necesse nobis est, quicquid sancte Sym-
boli debeat auferri, immobilitate confundere. Quid ut charters
tue indubit abliter elucet, ad locum de hoc articulo ex constituto
Patroni secum relevare: que cum presentibus pariter affarius
expedit dirigenda. Domine te incolendum custodi, frater reue-
rendissime. Data decimoquinta Kalendas Aug[usti]i P.C. Paulini mihi
V.C. post finem epistole idem Pontifex eiusmodi appo-
fit decretum editum in Romano Concilio tertio & sub
Symmacho Papa cotidem verbis exscriptum, apponito
huiusmodi titulo:

Ex constituto Synodali inter cetera, & ad locum: His ergo per-
petuis, manuстро cum Dei nostri confabulatione decreto sancimus, vt
nulla a presenti die, donec dominice Domingo Catholice fidei man-
ifesti doctrina salvatoris * jucat predium nullum, quantumcumque
suecet vel magnitudine, vel exigitatus, sub quadlibet * aliena-
tione ad cuiuslibet turba transferre. Nec cunctis quam excepient ne-
cessari obtinet, quippe si non sit personale, quod loquitur: nec a
lignis clericorum vel clericorum sub hoc occasione accepta riteatur. As-
tudo p[ro]p[ri]o d[icitur]: Quicunque oblitus Dei, & decreti huius immor-
tans Romanu[m] cunctu[m] sacerdotes volumus religioso incusus de-
tinari, contra facere aut aliquid aliena riteant, * bonaria sui
amissionis multolet. Praterea & qui perierit aut accepterit, vel qui
prediciorum aut discoriorum seu Defensionum danti subcri-
bit, sive quo iratus Deus animo percirent, anathematice feriantur:
sive accipient vel subscripti de personis superius comprehensis
id est, quas anathematice ferri coniunctus (statuta pena contul-
tio) * feria, quae promulgatis in dome * vindicta, nisi forte datur
sive clericis patribus proponerit. Quid si minori anima[re] jucu-
ra quisquam remedium oblatum forte neglexerit, sive est a perso-
na ritea, que superius tenerunt acripta: Contra fas si quis cor-
rupta fuerit scriptura, vniuersi virios, quamus ad initio nullas
ridicuit, segetur. Sed etiam licet quicunque Ecclesiasticus
personis vocem contradicentes offerre, & Ecclesiastica autoritate
falsari, ita ut cum fructibus possint alienata, reprovere, nec aliquo se
ante triu[m] Cor[poris] obstatu[m] intuet, qui a religiose animatus
ad substantiam pauperum derelicta contra fas sine aliqua pietatis
consideratione dispergit. Hucique delicitus Agapetus ex
dicto Romano Concilio ad Caesarium ex quibus reue-
tis intelligis, quam aucter & proflus alieni essent sancti
Pontifices, a rerum Ecclesie alienatione quoque obtin-
tu questo: Qui enim rogat sanctus est, pro quibus ro-
gar, pauperes sunt, & vtique sub cura Reip[ublica] Pontifi-
cis: etenim eti[am] facta sit inter Principes Apostolorum
in predicatione verbi distinctio nationum, cura tamen
pauperum (vt ait Paulus g.) in solib[us] cessit vtique
cum aliqui Romano in cumbat Pontifici: ex preroga-
tiva primatus pauperum omnium pro facultate curam
gerere. At de his nulla habitatione, peritit sanctissi-
mus Agapetus firmiter in decreto de non alienandis
bonis Ecclesiasticis, exemplum polteris praebens, quam

CIX.
* a deo,
EPISTOLA-
GAPETI,
PAP. A.D.S.
CASA.A-
REL.E.P.
DE NON
ALIEN.
BON. ECCL

c. Cels. R. 3.
sub Symma-
ch. c. 4.

CX.

* salutaris
* perpetua

d. Ead. con.
c. 6 in 17. q.
+ quicunque
Dei.
* omittit
plus que il-
le legitur
verba.
c. Ead. Rom.
Cor. c. 7.
* contu-
bernalium.
+ alienato
re.
* alicinator
f. Ead. Cor.
c. 3.c. 8.

Gal. 1.

335.

in his debeant esse tenaces. Sed reddamus hic posterio
rem Agapeti epistolam ad extrametum Cælarium con-
ceptam in causa Contumeliosi antea datus Episco-
pi.

Dilectissimo fratri Cælio Agapetus.

CXI.
ALTERA A
GAPETI PA
EPIST. AD
S.CES. EP.
DE CON
TVMELO
SO EPI.

A. PROL. L.

CXII.

A. PROL. L.

Optaueram fratrem amantissimum, ut Episcopi Contumeliosi pa-
tronum integrum permanente, nec tibi fiduciam parer neccepit, si mudi-
cet nobis causa cœlestis; maxime quia in scriptis viri ac-
cusaitione communia honesti reverentia quodammodo videatur in-
cognitata. Vnde quatuor presumptiones (scilicet affectus) innocentiae ad
appellationem volunt auxiliu convolare, causationem apud hos
tenueruntur. VI enim cognitionis teritur beneficium et causationis o-
mnium restitutum absolutum. Delegatur enim Deus noster adiu-
tante, nomine exstante, ut secundum causum venter divinitum confi-
tum et sub confideratione ingredi, omnia, quae apud fraternaliter
mutatis et amicis negotia ad gloriam faveat, delegatissima refigera-
tionis flagitantur: neque enim predestiti virum concurrit euentu,
primo habuit cognitionem ingeri, quippe cum et spicendum peti-
rit: Non auerteret voluntas animi a preciosa informacione, cum
neccitate fuerit: ne nobis (qui auerteret Dominum) et qui legamus
in posteriori die possemus: Qui solent autem suam vi non au-
derat informare, et ipse inuocabat Dominum, et non erit, qui exaudi-
et eum. Quide si enim informans Episcopo Contumeliosi, quippe
tribulatissime posset, et de pretenti iudice puderet confunditur, et
cognitionis, que fuit a illi expectatione turbatur: quia quamvis est
ei (quod spicendum est), prius ut forte suffragetur in omnibus, non po-
test indejicitur in omnibus non habere.

Et nos quendam culpam a vobis Emerita defensor
memoratum Episcopum reuestrum ad Ecclesiæ suam charitati
re volentes firmarentur vobis ad exercitum indicem, quid delegatum
Episcopo Contumeliosi relatis suis inde proprio subfamiliâ
suffragio sibi inter volumen ab administratione patrumenitum Eccle-
siastici, et celebrationis Missarumque quædam, quod sibi videtur iudicio
sancte subfamiliæ, glorijs, et veritas suffragatur iudicis
recepit, quam vocationibz occipit. Melius autem fecerat
fraternitas tua, si postea quam sedis Apollinaris appellationem in-
temporiam defederant, examen circumspectum cum a tempore su-
tenere nihil permisisti omnibus, ut ejus integrum negotium, quod
interrogatio provocatus quereret, non sine exortacione mittit
prima intentio: secunda non habet cognitio, quod requirat
Addendum, quia nisi non ejus predictus Episcopus indicatio re-
fragatus priuatum magis potius secundum Canones expectare scel-
fem, quam intentio religionis exasperare. Suffragio ejus
(scilicet prefati sumus) Episcopus Contumeliosi habeat cursum,
quam pro clausis dictis celebrariuntur Missarum: et patrimentis
sacredis in generatione archidiocesi emulsi Ecclesiæ confirmito-
ri, ut aliusque suffragenter Episcopo non denegetur visitatorum
in cuius loco presponere ordinari personam, et patienter expeller
inducere, quod inforbit ante nobis Domino, confutatur, audire.
Præterea ne quid esset, quod charitatis sue videatur iniquatum,
studo diligenter confutatorum suorum capitulæ habet annellum,
ut scientia communiceatur canonicis, sicut participantes affer-
demus. Dicimus te rizolatum credidisse, fratrem reverendissimum. Data
decimoprimo Kalendas Avgusti P. Com. Paulini lxx. V.C.
Quonodo autem occasione litterarum Agapeti ad Cloثارium Franco-
rum Regem, immixtæ ab eo patrattum et facili regnum, sic accipe: c.

*Cloثارius die Veneri sancti, anno quingentorum triginta-
quinto interfecit Godehardus dominus de Tux in Northeim-
ia, causa rei tare narratur octava. Quod si dicunt hunc Gode-
hardus prefatus Regis calvularium, nobis leuitatem, ac strenuam
virum preferrit adversus Fidei hostes existuisse, quodam summe-
pere Regis animi tam conseruant: adum vere ac mundum quo-
randam anteriorum viae virtutis compluit: qui quendam tot in illico
calumnias (domesticas ante vitam) inceperat, ut Regimursum
reddiderent, quod a labore in edum mortato, Godehardus dementes
pari festi, atque adeo se illico interfecit non mirabatur. Quia de-
re monito Godehardo, furem regis, sui Principi (solido semper for-
midabilium) vitare coepit, ex aula præudent ac clanculum se
subducit, aspergitque a Galba per decimationem. Terra quid tempus*

terra, marisque bellum atrox intulit Saracenis, varia que de il-
la videris reportavit. Quoniam tandem confecta Romanus se con-
fudit, Panorpianum Agapitum adiutavit, à quo beneficiis exceptus
est. Cum autem Godehardus in patriam redire valde expectaret, cu-
m quidem desiderans precessit annis dominum annos estimava-
lit. Pontifex ille preciosi auctuens, litera ad Cloثارium
scripta, quoniam ea rogabat, ut Godehardus falsa delationibus
exalare coactus, atque ad eam probris, et magnanimum egerit
orbis Corifianum bene meritum, fecit in gratiam redire, atque in
integrum restitutur. Godehardus hiscum litteris Saffronum vbi
Rex degebat, die Veneri sancti adiunxit, et cum Rex in facello suo
facti adfles, crucisque dolorare volebat. Godehardus praedictum fa-
cillum intravit, Pontificis quæliteras Regi obediens. Ne autem
prima fronte Godehardus non agnitus propter diuernitatem illius è
regno absentem: sed acceptis, et perlecta litteris, ipsaque agito-
glandium summa exordit, rei et alii placet, multa cum laetitia asti-
tuta in eis corpore, et Godehardus interfecit. Pontifex crudelis hoc
faciens accessus Regi mandauit, ut culpam suam emendaret, alio-
quin regnum ipsius interdictum fore. Tunc Cloثارius penitentia
dulce, an caritatem criminis flatet, et somnus de Tuxor, co-
rumque hereditate in possessione ab omni feudo omnibusque deitate
gratiis in propero certiori Tuxor, immunitate fore: cum omnium
iuventute ad commune lumen suffragentibus, et quæstio cum
domine inuictus infer subditus suo frumento, ipsaque iura a-
mittat. Quæ de diplomata ab illo Cloثارius concessa sunt, per
omnis dominas de Tuxor, eorumque successores ab omnibusque perpe-
tuum fendi ut huius exalatur. Sed pontificis titulus regis in principatu
non mutatus est, qui ad hunc vixit, dum remansit in familia Bel-
lano. I. Eccl. I. ad res gestas anni sequentia transla-
tus.

IESV CHRISTI
Annus 536.

AGAPETI PAP. IUSTINIANI IMP. 9.
ANNUS 1. THEODATI REG. 2.

CLOTHA-
RIUS PO-
NENTIA
CARDIS DI-
CIVIS DOMI-
NIOS DE
TUTED
AB OMNI
IURE REGI
DEBITUM
MUNESFA
CIT.

I.
AGAPETVS
PAPALE-
GATIONE
SVSCLIT.

c. Liberas in
Bres. s. 2.

Q Visceletur Christi annus quingentesimus trigesi-
mus lxxviii, nullius Confusat notatus, post
Confusatam Bellarum in veteribus monumentis inter-
pres habetur, idemque primus annus belli Gothici in
Italia in Procopio numeratur, cum ultimus imperatoris
decimus inchoatur: Quo Agapetus Papa Gothorum
Regi Theodato subiit cogitare difficultate legationis
omni Confianopolim ad Iulianum Imperatorem.
Quantumlibet enim anno superiori ad cumden Au-
gustum pro Ecclesiasticis rebus honorificam plenam
que latissimiliter, quam recensimur, legationem, per
quam pacem à Iulianeno efflagitaret, nec obtinueret, im-
mane tam bellum indictum accepit, atque etiam
Ex barbaris dispensatum pallis ejus Dalmatia acque
Stolida: tunc etenq; fumula hiemelupa, opportunum
manigandi tempus adfles, forte, ut Bellarius, qui in Sicilia
haec inuictus, Italiam inuaderet: tantum dictamen an-
tecedens puratus, non alio obice, quam Summi
Praefiticis legatione, qua pacem rursum petret ab Im-
peratore: de qua legatione hec Liberatus diaconus: c. Quo
tempore Theodatus Rex Gothorum scripsi Pape & Sena-
torum Romani (Rauensia enim degete conveicunt) inter-
natus non solum Senatus, sed & rex & sibi filius filiusque se-
glaðis intercepitur, infrequent apud Imperatorem, ut de-
finitus exercitus suum de Italia submiserit. Sed Papa pre-
dem tanta legatione scripta, Confianopolim profectus est, hec
Liberatus.

Potro erroris arguitur, qui hanc Agapeti legatio-
nem in superiorem reuident annum, cum ex Procopio,
qui rebus prælens fuit, latissimique, haec de legatione a-
ctabilius anno superiori, cùs die nouissimo Confusat
Confusatam insignia abfolito munere, Syracus
depulserat.

Quæ